

ชื่อศิลปนิพนธ์ “สภาวะความอ้างว้าง”

Desolate

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาภาพพิมพ์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

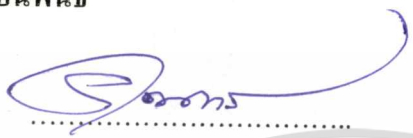
ปีการศึกษา 2561 - 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

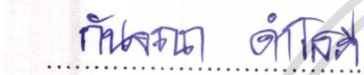
.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

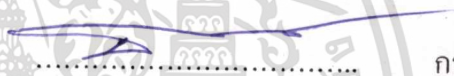
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

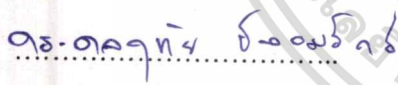
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชชา แก้วทองคำ)

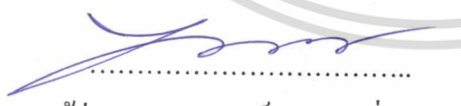
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนอมนวล เตชาคณีวงศ์)

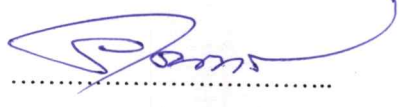
กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชลฤทัย ชลอมรภักษ์)

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์คณากร วิชาชีวะ)

หัวข้อศิลปนิพนธ์ : สภาวะความอ้างว้าง
Desolate
ชื่อผู้จัดทำศิลปนิพนธ์ : นางสาวชญาดา จิวประหัต
รหัสนักศึกษา : 58020450
สาขาวิชา : ภาพพิมพ์
คณะ : สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา : 2561-2562
อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ คณากร คชาชีวะ

บทคัดย่อ

ในสังคมปัจจุบันมีคนป่วยเป็น โรคซึมเศร้าเพิ่มมากขึ้น เริ่มมีการพูดถึงหรือมีการให้ความรู้เกี่ยวกับ โรคซึมเศร้าและได้รับความสนใจพอสมควร แต่ผู้คนมีความเข้าใจในตัวของคนที่เป็นโรคนั้น น้อยมาก ความเข้าใจในเรื่องความคิดหรือ อารมณ์ต่างๆ ของความเป็นโรคซึมเศร้าว่าเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจในความเป็นโรคซึมเศร้า นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะภาพถ่าย โดยใช้มุมมอง ความรู้สึกของข้าพเจ้าในการนำเสนอผลงานให้ผู้อื่นเข้าใจถึงความเป็นโรคมมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ต้น
ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำและ ช่วย
แก้ปัญหา ทั้งในด้านรูปแบบการทำงานหรือ ด้านแนวความคิดตลอดการทำงานที่ผ่านมา

อาจารย์สุรัตน์ เศษแสง ที่แนะนำในด้านของทักษะต่างๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้และ
ขอบคุณ เพื่อนทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือในเวลาสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งช่วยถ่ายงานยังคงคอยดูแล
ความเรียบร้อยในเวลาทำงาน คงเป็นเรื่องยากหากทำงานทั้งหมดด้วยตัวคนเดียว

สุดท้ายนี้สำหรับคุณงามความดีอัน ใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้แก่
บิดา มารดาและ ครอบครัวของข้าพเจ้า ที่ได้ให้การดูแล สนับสนุนช่วยเหลือและ ให้กำลังใจข้าพเจ้า
มาตลอด นับว่าเป็นแรงใจหนึ่งที่สำคัญในการทำงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ตลอดจนครู อาจารย์
ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และ ถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ชญาดา จิวประหัส

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญ (ต่อ)	ง
สารบัญภาพประกอบ	จ
สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)	ฉ
สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	2
1.4 ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปะ	4
2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสังคม	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากข่าว	5
2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินแอนดรูส เลเวอร์ส (Andreas Levers)	8
2.4 อิทธิพลจากสถานที่	9
2.5 อิทธิพลจากหนังสือ	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	11
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	11
3.1.1 โครงการที่ 1	11
3.1.2 โครงการที่ 2	15
3.1.3 โครงการที่ 3	19
3.2 เทคนิคและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	24
3.2.1 วัสดุอุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน	24
3.2.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน	25
3.2.3 การดำเนินงาน	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.4 เทคนิคการแต่งภาพ	26
3.2.5 การปรับและติดตั้งผลงาน	28
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน	30
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	30
4.1.1 เอกภาพ	31
4.1.2 คุณภาพ	32
4.1.3 การเคลื่อนไหว	33
4.1.4 ความเป็นเด่น	34
4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลป์	35
4.2.1 รูปทรง	35
4.2.2 ลักษณะพื้นผิว	36
4.2.3 เส้น	37
4.2.4 สี	38
4.2.5 น้ำหนักและแสงเงา	39
บทที่ 5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	43
ภาพผลงานศิลปะ	44
ประวัติผู้เขียน	49

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 จดหมายลาของจงสยอน วง Shinee . ฉบับภาษาเกาหลี	5
ภาพที่ 2.2 จดหมายลาของจงสยอน วง Shinee ฉบับแปลภาษาอังกฤษ	6
ภาพที่ 2.3 จดหมายลาของจงสยอน วง Shinee ฉบับแปลภาษาไทย	7
ภาพที่ 2.4 At Night 3. 2015. Germany	8
ภาพที่ 2.5 At Night 5. Germany	9
ภาพที่ 3.1 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1	12
ภาพที่ 3.2 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2	12
ภาพที่ 3.3 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3	13
ภาพที่ 3.4 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4	13
ภาพที่ 3.5 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5	13
ภาพที่ 3.6 ภาพผลงานโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1	14
ภาพที่ 3.7 ภาพผลงานโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2	15
ภาพที่ 3.8 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1	16
ภาพที่ 3.9 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2	16
ภาพที่ 3.10 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3	17
ภาพที่ 3.11 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4	17
ภาพที่ 3.12 ภาพผลงานโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1	18
ภาพที่ 3.13 ภาพผลงานโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2	18
ภาพที่ 3.14 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1	19
ภาพที่ 3.15 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2	20
ภาพที่ 3.16 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3	20
ภาพที่ 3.17 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4	20
ภาพที่ 3.18 ภาพผลงานโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1	21
ภาพที่ 3.19 ภาพผลงานโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2	22
ภาพที่ 3.20 ภาพผลงานโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3	22

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.21 ภาพผลงาน โครงการที่ 3 ชั้นที่ 4	23
ภาพที่ 3.22 กล้อง Nikon D90	24
ภาพที่ 3.23 เลนส์ Nikon DX 18-105mm f/3.5-5.6 AF-S VR Lens	24
ภาพที่ 3.24 ขาตั้งกล้อง Benro A0292TB00	25
ภาพที่ 3.25 การตั้งค่ากล้อง	25
ภาพที่ 3.26 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 1	26
ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 2	27
ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 3	27
ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 4	28
ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการปรับผลงาน ชั้นที่ 1	28
ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการปรับผลงาน ชั้นที่ 2	29
ภาพที่ 4.1 ผลงานชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน “ สภาวะความอ้างว้าง ”	30
ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงาน ชั้นที่ 1	31
ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงดุลยภาพของผลงาน ชั้นที่ 1	32
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงาน ชั้นที่ 1	33
ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงาน ชั้นที่ 2	33
ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงาน ชั้นที่ 1	34
ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงาน ชั้นที่ 2	34
ภาพที่ 4.8 รูปทรงของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 1	35
ภาพที่ 4.9 รูปทรงของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 2	35
ภาพที่ 4.10 รูปทรงของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 3	35
ภาพที่ 4.11 ลักษณะพื้นผิวของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 1	36
ภาพที่ 4.12 ลักษณะพื้นผิวของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 2	36
ภาพที่ 4.13 ลักษณะพื้นผิวของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 3	36
ภาพที่ 4.14 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 1	37

สารบัญภาพประกอบ(ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.15 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 2	37
ภาพที่ 4.16 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 3	37
ภาพที่ 4.17 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 4	37
ภาพที่ 4.18 ภาพสีในผลงาน ชั้นที่ 1	38
ภาพที่ 4.19 ภาพสีในผลงาน ชั้นที่ 2	38
ภาพที่ 4.20 ภาพสีในผลงาน ชั้นที่ 3	38
ภาพที่ 4.21 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 1	39
ภาพที่ 4.22 ภาพน้ำหนัก แสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 2	39
ภาพที่ 4.23 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 3	40
ภาพที่ 4.24 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 4	40
ภาพผลงานศิลปะ “สภาวะความอ้างว้าง”	45
ภาพผลงานศิลปะ “สภาวะความอ้างว้าง”	46
ภาพผลงานศิลปะ “สภาวะความอ้างว้าง”	47
ภาพผลงานศิลปะ “สภาวะความอ้างว้าง”	48

บทที่ 1

บทนำ

สภาวะความอ้างว้างเป็นจุดเริ่มต้นทางหนึ่งที่น่าไปสู่โรคทางจิตที่คนในสมัยนี้มักจะเป็นก็คือโรคซึมเศร้า สาเหตุการเกิดโรคนั้นมีหลากหลายและ มักจะเกิดกับผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 15 – 35 ปี หรือ เกือบทุกช่วงอายุ มักเป็นช่วงอายุที่อยู่ในวัยเรียนหรือวัยทำงานที่ต้องได้รับความกดดันอย่างมากจากสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวทั้งจากครอบครัว สังคมในโรงเรียน ในมหาลัย ในที่ทำงานและสังคมที่ได้ใช้ชีวิตอยู่ผู้คนรอบๆ ตัวข้าพเจ้านั้นมีผู้ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าหลายคนและตัวข้าพเจ้าเองก็เกือบจะเป็นโรคนี้อีกเช่นกัน

1.1 ความสำคัญของโครงการ

จากการศึกษาผู้ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าหรือ ผู้ที่คิดจะฆ่าตัวตายนั้นส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกหดหู่ถึงการเข้าสังคมไม่ต้องการเป็นที่สนใจหรือมีความคิดที่อยากหลีกเลี่ยงหนีจากปัจจุบันหนีจากปัญหาต่างๆ ที่เผชิญจนไม่สามารถทนต่อไปได้ จึงเลือกวิธีฆ่าตัวตายเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานด้วยวิธีการถ่ายภาพ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของผู้ที่ป่วยว่าเป็นอย่างไร เป็นสาเหตุให้เกิดความสนใจว่าผู้ที่เขาเป็นโรคซึมเศร้านั้น ทำไมเขาถึงมีความคิดหรือ ความรู้สึกแบบนั้น โดยการสอบถามพูดคุยกับคนรอบๆ ตัวที่ป่วยเป็นโรคนี้อ่านจากข่าวการฆ่าตัวตายต่างๆ ของบุคคลมีชื่อเสียงที่ได้รับการยืนยันว่าสาเหตุนั้นมาจากโรคซึมเศร้า

โรคทางจิตเวชในอดีตเรามักจะนึกถึงแต่คนบ้า คนวิกลจริต แต่สำหรับคนในสมัยนี้แล้วโรคทางจิตอาจจะไม่ได้นึกถึงเพียงแต่คนสติไม่สมประกอบ คนวิกลจริตอีกต่อไปแล้ว เนื่องจากในสมัยนี้มีโรคทางจิตต่างๆ เกิดขึ้นมากมายส่วนใหญ่มักจะนึกถึงโรคซึมเศร้า แต่ฟังดูอาจจะไม่คุ้นชินกันสักเท่าไรหากพูดถึงเรื่องซึมเศร้ามักจะนึกกันว่าเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดจากความผิดหวังหรือการสูญเสียที่ร้ายแรงมากๆ ถึงจะทำให้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ซึ่งจริงๆ มีสาเหตุการเกิดโรคนั้นได้หลายสาเหตุ แต่ที่เราพบกันในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่นั้นจะเป็นเรื่องของอารมณ์ ความรู้สึกธรรมดาๆ ที่มีกันในชีวิตประจำวัน เช่น อารมณ์เศร้า อารมณ์เหงาหรือความเครียด เป็นต้น มากบ้างน้อยบ้างอย่างไรก็ตามในบางครั้ง ถ้าอารมณ์พวกนั้นเกิดขึ้นเป็นเวลานานโดยไม่มีทีท่าว่าจะดีขึ้นหรือ มีความรุนแรงมีอาการต่างๆ ติดตามมา เช่น นอนไม่ค่อยหลับ เบื่ออาหาร น้ำหนักลดลงมาก หมดความสนใจต่อโลกภายนอกมีความคิดหรือรู้สึกไม่อาจมีชีวิตอยู่ก็ต่อไปก็อาจจะเข้าข่ายการป่วยเป็นโรคซึมเศร้า

ในปัจจุบันมีคนเป็นโรคซึมเศร้าเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากยุคสมัยความเป็นอยู่ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไปปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาจากความรัก ปัญหาทางการเงิน ค่าใช้จ่าย ความคาดหวังจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนรอบตัวหรือ ครอบครัวและ เนื่องจากมีการใช้โซเชียลมีเดียต่างๆ เพิ่มมากขึ้นเป็นอย่างมากผู้คนจึงต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับหรือ มีตัวตนในโซเชียลมีเดียแต่ต้องแลกกับการ โคนวิพากษ์วิจารณ์จากบุคคลอื่นในโซเชียลจนทำให้เกิดความเครียดความกดดันและยังมีการนำเสนอข่าวการฆ่าตัวตายจากทั้งนักแสดง นักร้อง ไปจนถึงบุคคลทั่วไปในทุกวัน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งให้มีการเลียนแบบการฆ่าตัวตายเพิ่มมากขึ้นและ เป็น โรคซึมเศร้าตามมาบางคนอาจจะมีประสบการณ์ที่ไม่ดี ทำให้รู้สึกหดหู่สะสมตั้งแต่เด็กๆ แต่มามีอาการเป็น โรคซึมเศร้าตอนที่ผู้ใหญ่แล้วก็ได้เช่นกัน ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ที่ได้รับแรงกดดันมากๆ เครียดหรือ ประสบกับเหตุการณ์ที่กระทบต่อจิตใจอย่างรุนแรง เนื่องจากตนเอง มีประสบการณ์เกี่ยวกับสภาวะเศร้าจนเกือบจะทำให้เป็นโรคซึมเศร้าและมีข่าวการเสียชีวิตของนักร้องบอยแบนด์วงหนึ่งที่ข้าพเจ้าติดตาม ได้มีการฆ่าตัวตายสาเหตุมาจากโรคซึมเศร้า เมื่อพูดถึงโรคซึมเศร้านี้ก็จะนึกถึงการเก็บตัว การหลีกเลี่ยงสังคม การอยู่คนเดียว อารมณ์เศร้า อารมณ์เหงาหรือความอ้างว้าง ถ้าให้จินตนาการออกมาเป็นภาพมักจะเป็นบรรยากาศมืดๆ สิบบรรยากาศเทาๆ อึมครึม หว่าเหว และการฆ่าตัวตาย สภาวะความอ้างว้างเป็นหนึ่งในสาเหตุการเกิดโรคนั้น จึงนำมาสร้างเป็นผลงานตีความหมายเป็นความอ้างว้างที่รู้สึกโดดเดี่ยวและว่างเปล่า โดยใช้พื้นที่ต่างๆ ในเวลากลางคืนเป็นภาพแทนมุมมองหรือ แทนสภาวะของผู้ป่วย

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อนำเสนอความคิด ความรู้สึกต่างๆ ของผู้เป็น โรคซึมเศร้า
- 1.2.2 เพื่อให้บุคคลทั่วไปนั้น ได้เข้าใจถึงความเป็น โรคซึมเศร้ายากขึ้น
- 1.2.3 เพื่อต้องการสื่อสารถึง ภาพที่มองเห็น จากสภาวะซึมเศร้า เป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นถึงสถานะการณ์และ ความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าเอง
- 1.2.4 สะท้อนถึงสภาวะของสังคมไทยที่มีแรงกดดันในหลายๆ ด้าน ที่ส่งผลต่อประชาชน

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

แนวความคิดของข้าพเจ้า คือ นำเสนอสภาวะอารมณ์อ้างว้าง ที่เป็นหนึ่งในความรู้สึกของผู้ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ให้บุคคลภายนอกเข้าใจในความเป็นโรคซึมเศร้าและเกิดการตั้งคำถามกับผลงานของข้าพเจ้าว่ากลุ่มคนที่ป่วยมีความรู้สึก มุมมองต่อสังคมภายนอกอย่างไร โดยนำเสนอความรู้สึก มุมมองหรือ สถานะการณ์ที่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ผ่านมามากต่อ โรคซึมเศร้า ข้าพเจ้าถือว่าการจัดองค์ประกอบของภาพให้มีจุดเด่นอยู่ตรงกลางภายในบรรยากาศที่ค่อนข้างมืดและไร้ผู้คน

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 ด้านเนื้อหาสอบถาม พุคคุยกับบุคคลที่เป็นโรคซึมเศร้าที่อยู่รอบตัว อ่านจากแหล่งข่าวต่างๆ ที่น่าเชื่อถือ หนังสือหรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับโรคซึมเศร้า

1.4.2 ด้านรูปแบบสร้างสรรค์ผลงานเชิงนำเสนอความรู้สึกกับพื้นที่นั้นๆ

1.4.3 เลือกบริเวณรอบๆ ตัว ที่ได้เดินทางไปสถานที่ต่างๆ เป็นพื้นที่ในการทำงานหรือสถานที่ที่มีผู้คนพลุกพล่านในเวลากลางวัน

1.4.4 ช่วงเวลาในการทำงานเป็นเวลากลางคืน ประมาณ 23.00 – 02.00 นาฬิกา

1.4.5 ถ่ายทอดผลงานจากมุมมองและความรู้สึกของตนเอง

1.4.6 เทคนิคการถ่ายภาพดิจิทัล

1.4.7 ผลงานมีจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น

อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

2.1 อิทธิพลที่ได้รับจากสังคม

ปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจต่างๆ การเงิน การศึกษา สุขภาพ สุขอนามัย หรือ การอุปโภคบริโภค เช่น ในสังคมประเทศไทย เริ่มมีการแข่งขันภายในสังคมทุกอย่างต้องเร่งรีบทำให้มีเวลาดูแลตัวเองน้อยลง เป็นสาเหตุให้ผู้คนในปัจจุบัน ต้องรับความกดดัน ความคาดหวังจากสังคมรอบๆ ตัวเพิ่มมากขึ้นและเกิดการป่วยมากขึ้น ทั้งจากการป่วยทางร่างกายที่ขาดการดูแลหรือ ทางจิตใจที่ต้องรับแรงกดดันจากรอบๆ ด้าน จึงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าสนใจศึกษาเรื่องการป่วยทางจิตใจของผู้คนในปัจจุบัน

เนื่องจากมีข่าวการเสียชีวิตของศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบและติดตาม ด้วยการฆ่าตัวตายซึ่งสร้างความสะเทือนใจให้ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก สาเหตุที่เขาฆ่าตัวตายนั้นมากจากการเป็นโรคซึมเศร้าในระยะเวลาใกล้ๆ กันมีข่าวการเสียชีวิตของบุคคลที่ชื่อเสียงอีกหลายคนและ สาเหตุส่วนใหญ่มักเกิดจากการเป็น โรคซึมเศร้า นอกจากข่าวการฆ่าตัวตายของบุคคลที่มีชื่อเสียงไปจนถึงบุคคลธรรมดาแล้วนั้น ยังมีข่าวการทำร้ายหรือ พยายามทำร้ายร่างกายทั้งตนเองและ ผู้อื่น มีการนำเสนอข่าวเหล่านั้นว่ามี สาเหตุจากการเป็น โรคซึมเศร้าซึ่งก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลในข่าวป่วยจริงหรือไม่ จากข่าวที่นำเสนอเป็นเหตุให้บุคคลทั่วไปที่ไม่ได้ป่วยมองว่าการเป็นโรคซึมเศร้านั้น กลายเป็นเทรนด์ใดๆ ก็ป่วยเป็น โรคซึมเศร้ากลายเป็นปัญหาหนึ่งในสังคมหรือ มีอคติกับการเป็น โรคซึมเศร้ากันมากขึ้น ทำให้มีผลกระทบกับผู้ที่ป่วยจริงๆ ถึงจะมีการณรงค์ให้ความรู้เกี่ยวกับ โรคซึมเศร้าพอสมควรแล้ว แต่บุคคลส่วนใหญ่ก็ยังไม่เข้าใจในความเป็นโรคซึมเศร้าเท่าที่ควร มักจะคิดว่าผู้ที่ป่วยเป็น โรคซึมเศร้านั้น จะต้องเศร้าตลอดเวลา หดหู่หรือต้องรู้สึกแย่อยู่ตลอดเวลาแต่จริงๆ แล้วไม่ได้เป็นเช่นนั้นเลย พวกเขาไม่ต่างจากบุคคลทั่วไป สาเหตุการเป็น โรคซึมเศร้านั้น มีหลายสาเหตุทั้งเกิดจากพันธุกรรม เป็นคนคิดมาก มองโลกในแง่ร้าย สภาพแวดล้อมตอนเด็ก อาจเกิดจากการต้องรับแรงกดดันจากสังคมรอบตัว กดดันตนเอง เกิดจากการมีเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อจิตใจอย่างรุนแรง เกิดจากสารเคมีในสมอง ฯลฯ เป็นเหตุมาจากสังคมปัจจุบันที่ทุกอย่าง คือ การแข่งขันต้องเรียนเก่ง ต้องรวย มีเงิน เพราะค่านิยมต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นในยุคสมัยปัจจุบัน ต้องกลายเป็นที่ยอมรับในสังคมโซเชียลจนกลายเป็นการกดดันตนเอง ผู้ที่ป่วยเป็น โรคซึมเศร้านั้นส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุตั้งแต่อายุ 15 – 30 ปี แต่จริงๆ แล้วสามารถเกิดขึ้นได้ทุกช่วงอายุ ที่คนในสังคมสมัยปัจจุบันป่วยมากกว่าในสมัยก่อนนั้น เพราะในสมัยก่อนยังไม่การใช้โซเชียลกันอย่างแพร่หลายเท่าปัจจุบัน การที่จะเข้าหาใครสักคน

ในสังคมวงกว้างนั้นเป็นไปได้ยากและยังไม่ต้องพยายามมีตัวตนในโลกโซเชียล เนื่องจากในสังคมรอบๆ ตัวของข้าพเจ้าสังคมที่เป็นสังคมของนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัยนั้น มีผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้าอยู่พอสมควร ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจในบุคคลที่ป่วยและ สนใจในความเป็นโรคซึมเศร้าว่าพวกเขามีความคิด ความรู้สึกมุมมองในการดำเนินชีวิตอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการที่จะสร้างสรรค์ผลงานให้ผู้อื่นได้เข้าใจผู้ที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าว่าพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้ต่างจากบุคคลทั่วไปสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติไม่จำเป็นต้องรู้สึกเศร้าหรือเสียใจตลอดเวลาและ นำเสนอมุมมองด้านของผู้ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าให้บุคคลภายนอกได้เข้าใจมากขึ้น

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากนักร้องบอยแบนด์เกาหลีวง Shinee

เนื่องจากมีข่าวของไอดอลนักร้องที่ข้าพเจ้าชื่นชอบและติดตามมานาน ได้เสียชีวิตลงอย่างกะทันหัน ด้วยการฆ่าตัวตาย สาเหตุเนื่องจากการเป็นโรคซึมเศร้าสะสมเป็นเวลานาน ทำให้เขาตัดสินใจจบชีวิตลงด้วยการฆ่าตัวตายและได้มีการเขียนจดหมายลาตายไว้

너무 잘 알고있다. 난 나 때문에 아프다. 전부 다 내 탓이고 내가 못나서야.
 선생님 이말이 듣고싶었나요?
 아뇨. 난 잘못한게 없어요.
 조곤한 목소리로 내성격을 토탈때 의사 참 쉽다 생각했다.
 왜 이렇게까지 아프지 신기한 노릇이다. 나보다 힘든 사람들도 잘만 살던데. 나보다 약한 사람들도 잘만 살던데. 아닌가보다. 살아있는 사람 중에 나보다 힘든 사람은 없고 나보다 약한 사람은 없다.
 그래도 살으라고 했다.
 왜 그래야하는지 수백번 물어봐도 날위해서는 아니다. 날위해서다.
 날 위하고 싶었다.
 제발 모르는 소리 좀 하지 말아요.
 왜 힘든지를 찾으라니. 몇번이나 얘기해 줬잖아. 왜 내가 힘든지. 그걸로는 이만큼 힘들면 안돼는거야? 더 구체적인 드라마가 있어야 하는거야? 좀 더 사연이 있었으면 하는 거야?
 이미 이야기했잖아. 혹시 흘러들은 거 아니야? 이겨낼 수있는건 흥터로 남지 않아.
 세상과 부딪히는 건 내 몫이 아니었나봐.
 세상에 알려지는 건 내 삶이 아니었나봐.
 다 그래서 힘든 거더라. 부딪혀서, 알려져서 힘들더라. 왜 그걸 택했을까. 웃긴 일이다.
 지금껏 버티고 있었던게 웬하지.
 무슨 말을 더해. 그냥 수고했다고 해줘.
 이만하면 잘했다고. 고생했다고 해줘.
 웃지는 못하더라도 탓하며 보내진 말아줘.
 수고했어.
 정말 고생했어.
 안녕.

ภาพที่ 2.1 จดหมายลาของจงฮยอน วง Shinee . ฉบับภาษาเกาหลี

[Online]. Available : <https://aminoapps.com/c/straykids/page/blog/jonghyuns->

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

I was broken from the inside
 The sadness that was slowly eating me, finally devoured me
 I couldn't overcome it
 I hated myself. There was no answer to the memories I had, no matter how much I cried or screamed.
 I'd rather stop breathing instead of breathe stuffy breaths.
 I asked (myself) who could be responsible for me.
 You were the one.
 I was completely alone.
 It was easy to say end it.
 It was hard to end it.
 I've been living with that problem.
 I wanted to run away.
 Right. I wanted to run away.
 From myself.
 From you.
 I asked who was there. It was me. Again, me. And again, it was me.
 Why do I keep losing my memories. It's because of my character. I see how it is. In the end, it's all my fault.
 I wanted someone to know but nobody knew. No one would see me, so no one knew I was there.
 I asked why I'm living. Just because. Just because. Just because. Everyone just lives.
 I'll be dead when I ask you to die.
 I was suffering and worried. I didn't learn how to turn boredom and pains into joy.
 Pains are pains.
 Don't do that, I pressed myself to say.
 Why? Why can't I do what I want to until the end?
 I tried to find out why I was in pain.
 I know very well why. I was in pain because of myself. Everything was my fault, I was worthless/at fault.
 Teachers, are you listening to these words?
 No. I did nothing wrong.
 I thought it was easy to become doctor as he blamed my character with a soft voice.
 It's amazing to see why it hurts so much.
 People who had it worse than me lived well.
 People who were weaker than me lived well.
 I guess it's not that.
 There is no one who had it harder than me, no one weaker than me. But I still lived.
 I didn't ask why it's like this hundreds of times for myself. It was for you.
 I wanted it to be for me.
 Please don't say anything you don't know.
 Find why was I looking for hardship. How many times did you tell me. Why am I having hard times. Will it be as hard as this? Does the drama need to be more specific? Does there need to be more stories?
 I already told you the story. You weren't pretending to listen were you? I could overcome it, it won't leave a scar.
 I guess it was opposition against colliding with the world.
 I guess it wasn't my life that was supposed to become known with the world.
 So everything was hard. Opposition, collisions, becoming known, was difficult.
 Why did I choose it. It was funny.
 Up until now I have endured well.
 What other words are there. Just say 'you've done well'
 Just that much is good. Tell me I've done well.
 Even if you can't smile/laugh, don't send me away in blame
 You've worked hard.
 You've really gone through a lot.
 Goodbye.

ภาพที่ 2.2 จดหมายลาของจางซยอน วง Shinee ฉบับแปลภาษาอังกฤษ

[Online]. Available : <https://aminoapps.com/c/straykids/page/blog/jonghyuns-goodbye-letter>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผมแตกสลายจากภายใน
 ไรค์ซิมเสร์ที่มันกัดกินผมอย่างช้าๆ ได้กลืนกินผมหมดสิ้นทั้งตัวแล้ว
 และผมก็เอาชนะมันไม่ได้
 ผมเกลียดตัวเอง ผมรวบรวมเอาความทรงจำที่ขาดๆ วันๆ มารวมกันแล้วตะโกนใส่ความทรงจำพวกนั้นเพื่อให้มันรวมกันได้
 แต่กลับไม่เกิดอะไรขึ้นเลย
 ถ้าช่วยไม่ได้ที่ผมจะยังมีลมหายใจต่อไปได้อย่างเหมาะสม คงคิดว่าที่จะหยุดหายใจไปซะเลย
 ผมถามตัวเองว่าใครควรรับผิดชอบในเรื่องนี้วะ
 ก็ผมคนเดียวไงที่ต้องรับผิดชอบ
 เพียงผมคนเดียวเท่านั้น
 มันง่ายมากที่จะพูดถึงการจบชีวิต
 แต่ยากมากที่จะลงมือทำจริงๆ
 ที่ผมยังมีชีวิตมาอยู่จนถึงตอนนี้ก็เพราะมันยากแบบนี้ไงล่ะ
 ผมเคยบอกตัวเองว่าผมอยากจะวิ่งหนีไป
 ไซ้ ผมอยากวิ่งหนีไป
 หนีไปจากตัวเอง
 หนีไปจากพวกคุณ
 ผมเคยสงสัยว่าที่นั่นมีใครบ้าง ก็มีแค่ผมคนเดียวเท่านั้น มีแต่ผมอีกแล้วเหมือนเดิม
 ผมเคยสงสัยว่าทำไมผมเริ่มสูญเสียความทรงจำไปเรื่อยๆ นั่นก็เพราะบุคลิกของผมไง เข้าใจล่ะ จินตนาการก็เป็นความคิดผมเองแหละ
 ผมอยากให้อะไรสักอย่างเกิดขึ้น แต่ไม่มีใครสังเกตเห็นสักคน ไม่เคยมีใครเห็นผมที่แท้จริงเลย
 เพราะมันพวกเขาเลือกไม่เชื่อว่าตัวผมที่แท้จริงนั้นมีตัวตนอยู่
 ผมเคยสงสัยว่าทำไมผู้คนถึงมีชีวิตอยู่กันนะ พวกเขาที่แก่มีชีวิตอยู่ ก็แค่ใช้ชีวิตไปวันๆ
 ถ้าคุณถามผมว่าทำไมผมตายไป ผมก็จะตอบคุณว่าผมเหนื่อยแล้ว
 ผมทรมาณและใคร่ครองมาดีแล้ว ผมไม่รู้จะเปลี่ยนบาดแผลอันหน้อยล้านี้ให้กลายเป็นความสุขสำราญได้อย่างไร
 บาดแผลก็คือบาดแผลนั่นแหละ
 ผู้คนชอบถามว่าอย่าทำแบบนี้เลย
 ทำไมนะ? ทำไมผมจะทนมันกระทั่งจบเรื่องทุกอย่างด้วยวิธีที่ผมอยากทำไม่ได้เลยหรอวะ?
 ผู้คนชอบบอกให้ผมคิดให้ออกสิว่าทำไมผมถึงได้เจ็บปวดทรมาน
 เออ ผมรู้ดีเลยล่ะ ผมเจ็บปวดทรมานก็เพราะตัวผมเองไง เป็นความคิดผมทั้งหมดและทั้งหมดก็เป็นเพราะผมบกพร่องเอง
 หมอครับ อันนี้ป่ะคือคำตอบที่ผมอยากได้ฮัน?
 เปล่าเลยครับ ผมไม่ได้ทำอะไรผิดทั้งนั้น
 เวลาหมอโหมผมด้วยเสียงสุภาพๆ ว่าสาเหตุคือบุคลิกของผมเอง ผมคิดไปว่า 'ฮัส เป็นหมอมะเร็งที่พุดง่ายสิวะ'
 ก็เปลือยดินที่มันทรมาณจัง คนที่เขาแ่กว่าผมยังใช้ชีวิตอยู่ได้กันทั้งนั้น ส่วนคนที่เขาอ่อนแอกว่าผมก็ยังคงทนกันต่อไปได้กันทั้งนั้น
 สงสัยจะไม่ถูกต้องซะละ ผมว่าไม่มีใครแ่กว่าหรืออ่อนแอกว่าผมทั้งนั้นแหละ
 แต่ผมก็ต้องมีชีวิตรอดไปอยู่ดี
 ผมเฝ้าถามตัวเองเสมอว่าทำไมผมถึงตัดสินใจมีชีวิตอยู่เป็นร้อยๆ ครั้งแล้วโดยที่ไม่ใช่การมีชีวิตอยู่เพื่อประโยชน์ของตัวเองเลย
 แต่ผมมีชีวิตอยู่เพื่อพวกคุณทั้งนั้น
 อย่างมาพูดอะไรดีกว่า ถ้าคุณไม่เข้าใจอะไรเลยอะ
 คิดให้ออกสิว่าทำไมผมถึงได้เจ็บปวดทรมานกันหรือ? ก็บอกไปแล้วไงวะ มันคิดมากไปมั้งที่ผมทรมาณเพราะเหตุผลแค่นั้น
 ต้องมีเหตุผลที่ครม่นกว่านี้อีกหรอวะ? ต้องมีเหตุผลที่เจาะจงกว่านี้อีกหรอวะ?
 ผมบอกพวกคุณไปแล้วนะ ทำไมพวกคุณไม่คอยฟังกันเลยวะ? ถ้าคุณเอาชนะอะไรได้ มันจะไม่ฝากรอยแผลเป็นไว้ในชีวิตคุณหรือ
 การต่อสู้ปะทะกับโลกนี้ไม่เคยมีความหมายสำหรับผมเลย
 การมีชีวิตแบบคนดั่งมีชื่อเสียงไม่เคยมีความหมายกับผมเลย
 นั่นแหละคือเหตุผลว่าทำไมผมถึงได้เจ็บปวดทรมานเหลือเกิน เพราะผมเป็นคนดั่งมีชื่อเสียงไง
 ทำไมผมถึงได้เลือกจะเป็นแบบนี้ตั้งแต่แรกกันนะ ตลกซะมิด น่าอัศจรรย์ใจสินะที่ผมยังทนอยู่มานี้ได้นานขนาดนี้
 จะให้พูดอะไรได้ล่ะ แ่บอกว่าคุณทำได้ดีมากแล้วหรือ บอกว่าผมก็ทำดีพอแล้วหรือ บอกว่าผมทำงานหนักมากพอแล้วหรือ
 ถ้าคุณขี้มไม่ออกก็อย่ามาโทษวิถีชีวิตผมเลยวะ พวกคุณทำได้ดีแล้ว ทำงานหนักพอแล้วล่ะ ลาก่อน.

ภาพที่ 2.3 จดหมายลาของจงชยอน วง Shinee ฉบับแปลภาษาไทย

[Online]. Available : <https://minimore.com/b/8pmrq/4>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการได้ติดตามข่าวสารต่างๆ ส่งผลให้ข้าพเจ้าสนใจเป็นอย่างมากที่จะพยายามศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสังคมความเป็นอยู่ของประเทศเกาหลีและเข้าใจความรู้สึกของตัวศิลปินว่าเป็นอย่างไร ต้องพบเจอกันแรงกดดันจากสังคมรอบของตัวศิลปิน เนื่องจากสังคมภายในประเทศเกาหลีได้นั้นต่างจากประเทศไทยค่อนข้างมากในเรื่องวงการไอคอลลศิลปินนักร้อง

2.3 อิทธิพลที่ได้รับจากแอนดรูส เลเวอร์ส (Andreas levers)

ได้รับอิทธิพลจากแอนดรูส เลเวอร์ส ศิลปินชาวเยอรมันนี้ เป็นช่างภาพประเภทแลนด์สเคป เทคนิควิธีการทำงานของศิลปิน ทำงาน โดยการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัลและมีแนวคิดกับการทำงานที่ค่อนข้างชัดเจนพอสมควร มีวิธีการตั้งชื่อหัวข้อที่เจาะจงสามารถนำไปสู่ความชัดเจนในรูปแบบภาพถ่ายของตัวผลงานภาพถ่ายของศิลปินจะมีลักษณะที่ชัดเจน มีความเป็นระเบียบองค์ประกอบทั้งหมด ได้รับการเลือกสถานที่อย่างตั้งใจตั้งแต่ปี 2013 ศิลปินได้เริ่มถ่ายภาพภูมิทัศน์ตอนกลางคืนตามสถานที่ต่างๆ ถนน ป้ายน้ำมัน สถานีรถไฟ ในช่วงที่ไม่มีคนมีผู้คน ลักษณะภาพถ่ายแต่ละภาพของผลงานชุดนี้ภายในภาพจะมีลำแสงจากไฟตามสถานที่นั้นๆ ทำให้อารมณ์บรรยากาศภาพรู้สึกเงียบสงบ เหงา อ้างว้างและน่ากลัวในขณะที่เดียวกันศิลปินจะสร้างสรรค์งานจากการกำหนดชื่อผลงานชุดนั้นก่อนจึงค่อยลงมือทำงาน เช่น ผลงานชุดนี้ชื่อว่า At Night ก็จะเป็นชุดที่ศิลปินถ่ายสถานที่ต่างๆ ในเวลากลางคืนแต่อย่างเดียว โดยออกมาเดินถ่ายจากที่ที่อยู่รอบๆ ตัวเขา ในเมืองที่ศิลปินอาศัยอยู่หรือสถานที่ที่เขาเดินทางไป

ภาพที่ 2.4 At Night 3. 2015. Germany. [Online]. Available : <https://96dpi.de/projects/at-night/3>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 At Night 5, Germany. [Online]. Available : <https://96dpi.de/projects/at-night/5>

ผลงานของศิลปินชุดนี้จะเลือกถ่ายสถานที่ที่ไร้ผู้คนหรือช่วงเวลากลางคืนที่มีผู้คนไม่พลุกพล่าน ส่วนใหญ่จะเป็นภาพถ่ายของสถาปัตยกรรมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขาทั้งสิ้น โดยรูปแบบของศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ มีความใกล้เคียงกับของตัวข้าพเจ้าทั้งรูปแบบการทำงาน และอารมณ์บรรยากาศภายในภาพ ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากผลงานของศิลปินชุดนี้ ทางด้านเทคนิค ความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของตัวศิลปิน ด้วยความที่มีเอกลักษณ์ค่อนข้างชัดเจนมาก ในตัวผลงานจึงเป็นรูปแบบที่ข้าพเจ้าสนใจ และ เป็นแรงบันดาลใจในการนำมาปรับใช้สร้างสรรคงานให้รูปแบบบรรยากาศของผลงานเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าต้องการสิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจ และ ชอบในตัวผลงานชุดนี้ของศิลปิน คือ บรรยากาศภายในภาพแสงต่าง ๆ ที่ศิลปินเลือกถ่ายน่าสนใจเป็นอย่างมาก ถึงจะเป็นแค่สถานที่ธรรมดาที่อยู่รอบ ๆ ตัว แต่เขากลับนำเสนอออกมาได้น่าสนใจ และ แนวคิดใน การทำงานของเขาน่าสนใจเป็นอย่างมากเช่นกัน

2.4 อิทธิพลจากสถานที่

เนื่องจากตัวข้าพเจ้าเป็นคนต่างจังหวัดและได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ทำให้ข้าพเจ้าต้องเดินทางกลับบ้านหรือไปทำธุระที่ต่างจังหวัดบ่อยครั้ง จึงทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึงความแตกต่างระหว่างต่างจังหวัดกับกรุงเทพฯ นั้นค่อนข้างชัดเจน ทั้งความวุ่นวายในเมือง การเดินทางไปในแต่ละที่ในกรุงเทพฯ ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าที่ต้องเปลี่ยนมาใช้ชีวิตแบบนี้ ถือเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาอย่างหนึ่งและเนื่องจากต้องย้ายมาเรียนคนเดียว ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดถึงครอบครัวเป็นอย่างมาก โดยนิสัยส่วนตัวนั้นข้าพเจ้าค่อนข้างที่จะชอบอยู่คนเดียวไปไหนมาไหนคนเดียวเลยมักจะออกไปข้างนอกหรือออกไปเที่ยวคนเดียวในเวลาที่ยี่สิบ คิดงานไม่ได้ ทำให้ได้เห็นสถานที่ต่างๆ ที่ผ่านระหว่าง การเดินทางทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืนในบางครั้ง ข้าพเจ้าก็รู้สึกอ้างว้างที่ต้องไปไหนมาไหนคนเดียว จึงเลือกสถานที่ต่างๆ ในการทำงานจากสถานที่ที่ข้าพเจ้าเดินทางผ่านมาสร้างสรรค์งาน

2.5 อิทธิพลจากหนังสือ 3 วันดี 4 วันเศร้า ผู้เขียน อินทIRA เจริญปุระ

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นจากผู้ป่วย และ ต้องเผชิญกับสภาวะ โรคซึมเศร้า ในช่วงเวลาหนึ่งจนถึงปัจจุบัน สาเหตุที่ทำให้เขาเป็น โรคซึมเศร้านั้นเกิดจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ ที่ค่อนข้างร้ายแรงที่ทำให้เขาต้องใส่เหล็กค้ำที่คอกันทำให้เขารู้สึกว่าไม่อยากจะมีชีวิตอยู่อีกแล้ว

“คืนหนึ่งฉันตื่นขึ้นมากลางดึก มองออกไปที่หน้าต่าง พลันคิดได้ว่าแต่ฉันร่วงลงไปจากหน้าต่างบานนี้ ความเจ็บปวด ความพะอืดพะอมขมขื่นที่ผ่านมามาจะ ได้จบเสียที”

(อินทIRA เจริญปุระ, 2561 : 20) จนสุดท้ายเขาก็กลายเป็น โรคซึมเศร้า สิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจหนังสือเล่มนี้นั้นคือ ผู้เขียนเองได้บรรยายถึง อาการป่วย การรักษา ความรู้สึกต่าง ๆ ที่ต้องเผชิญ อย่างเข้าใจได้ง่าย ๆ นอกจากนี้ ผู้เขียนได้เล่าถึง ประสบการณ์ที่ต้องดูแลแม่ที่ป่วยเป็น โรคซึมเศร้าเหมือนกันว่าเป็นอย่างไรทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในความรู้สึกของผู้ที่เป็น โรคซึมเศรามากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ความอ้างว้าง ความเหงา ความรู้สึกโดดเดี่ยว เมื่อความรู้สึกต่างๆ สะสมเป็นเวลานาน สามารถเป็นสาเหตุทำให้เราเกิดสภาวะเครียดและซึมเศร้า ดังนั้นผลงานที่ข้าพเจ้านำเสนอออกมาเป็นภาพนั้นจึงเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกอ้างว้างในระยะเวลาที่ต้องมาอยู่ที่กรุงเทพฯ หรือจากสถานที่ที่ต้องเดินทางผ่านไปหรือรอบๆ ที่ข้าพเจ้าอยู่

3.1 ภาพทดลองถ่ายและการพัฒนาภาพทดลองสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 โครงการ

โครงการที่ 1

เรื่องราวแรกเริ่มของข้าพเจ้าคือ ต้องการนำเสนอว่าคนที่คิดจะฆ่าตัวตายนั้นจินตนาการอย่างไร มีความคิดความรู้สึกอย่างไรถึงได้ตัดสินใจฆ่าตัวตายหรือทำร้ายร่างกายตนเอง จากการหาข้อมูลพบว่าคนส่วนใหญ่ที่ฆ่าตัวตายนั้นสาเหตุมักเกิดจากความเครียด ความกดดันและปัญหาที่ต้องพบเจอในสังคม หากสะสมเป็นเวลานานนั้นอาจกลายเป็นโรคซึมเศร้าได้ข้าพเจ้า จึงหิบบอก คนที่ป่วยเป็น โรคซึมเศร้ามาสร้างสรรค์ผลงาน เริ่มจากตีความความรู้สึกที่คนป่วยคิดฆ่าตัวตายนั้น ในรูปแบบสีสันตรงกันข้ามกับความนึกคิดทั่วไปของคนปกติที่มักจะจินตนาการว่าก่อนตาย คนคนนั้นจะต้องเศร้า บรรยากาศมืดเทา อึมครึมทั้งที่ความจริงแล้วพวกเขาอาจจะมีความสุขที่ได้ตัดสินใจกระทำแบบนั้น จึงเกิดความสนใจอารมณ์ในช่วงก่อนฆ่าตัวตาย นำเสนอโดยการจำลอง วิธีการฆ่าตัวตายในวิธีการและสถานที่ต่างๆ ด้วยเทคนิคการถ่ายภาพจากกล้องดิจิทัลและการจัดสถานที่ต่างๆ แต่ปัญหาที่พบในการทำงาน คือ การที่ต้องเซ็ทตั้งนั้น จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการทำงานหลายอย่าง ทั้งยังต้องมีการทำงานร่วมกับตัวบุคคลที่มาเป็นแบบ ผู้ช่วยในการทำงานจำเป็น ต้องมีหลายคน บางครั้งต้องออกไปทำงานนอกสถานที่ที่ไม่ใช่บริเวณรอบๆ มหาวิทยาลัย ทำให้เกิด ความลำบากค่อนข้างพอสมควร ทั้งการเตรียมงานขนย้าย ค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ผลงานเยอะ และเวลาของผู้ช่วยงานแต่ละคนนั้นไม่สัมพันธ์กัน

ภาพถ่ายโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.1 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

ข้าพเจ้าจึงปรับเปลี่ยนรูปแบบของการทำงาน แต่ยังคงอยู่ในแนวความคิดเดิมเป็นรูปแบบที่ถนัด แก้ปัญหาที่พบจากการทำงานกับผู้อื่น เป็นการทำงานคนเดียวและทำงาน โดยการนำเสนอ ในมุมมอง ความรู้สึกของตนเอง โดยยังคงแนวคิดไว้แต่จะตีความหมายเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การตีความย้อนกลับมาที่ตัวข้าพเจ้า เนื่องจากมีช่วงระยะเวลาหนึ่งที่ข้าพเจ้านั้น ได้ประสบกับ ความผิดหวังและความเสียใจที่มีผลกระทบค่อนข้างร้ายแรงต่อจิตใจจนเกือบจะป่วยเป็น โรคซึมเศร้า ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในความรู้สึกช่วงก่อนที่จะคิดฆ่าตัวตาย รูปแบบที่นำเสนอออกมา จะมาจาก ความรู้สึกหรือมุมมองของข้าพเจ้าในการทำงาน โดยการเลือกช่วงอารมณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น กับตนเอง นั่นคือความรู้สึกอ้างว้างหรือ สภาวะความอ้างว้างที่เป็นหนึ่งในสาเหตุของการเกิด โรคซึมเศร้าและ ยังใช้เทคนิคถ่ายภาพจากกล้องดิจิทัล แต่ปัญหาที่พบบนนั้นยังมีอยู่บ้างในเรื่องของ สถานที่ เนื่องจาก ข้าพเจ้าได้ถ่ายภาพโครงการนี้ตอนที่เดินทางไปต่างจังหวัด ทำให้บางที่อาจจะ ไม่สามารถไปได้อีกครั้งในระยะเวลาที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

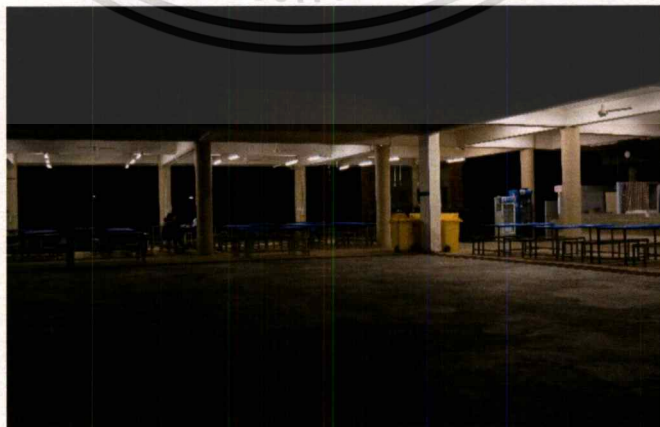
ภาพถ่ายโครงการที่ 1

ภาพที่ 3.3 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.4 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

ภาพที่ 3.5 ภาพถ่ายโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5

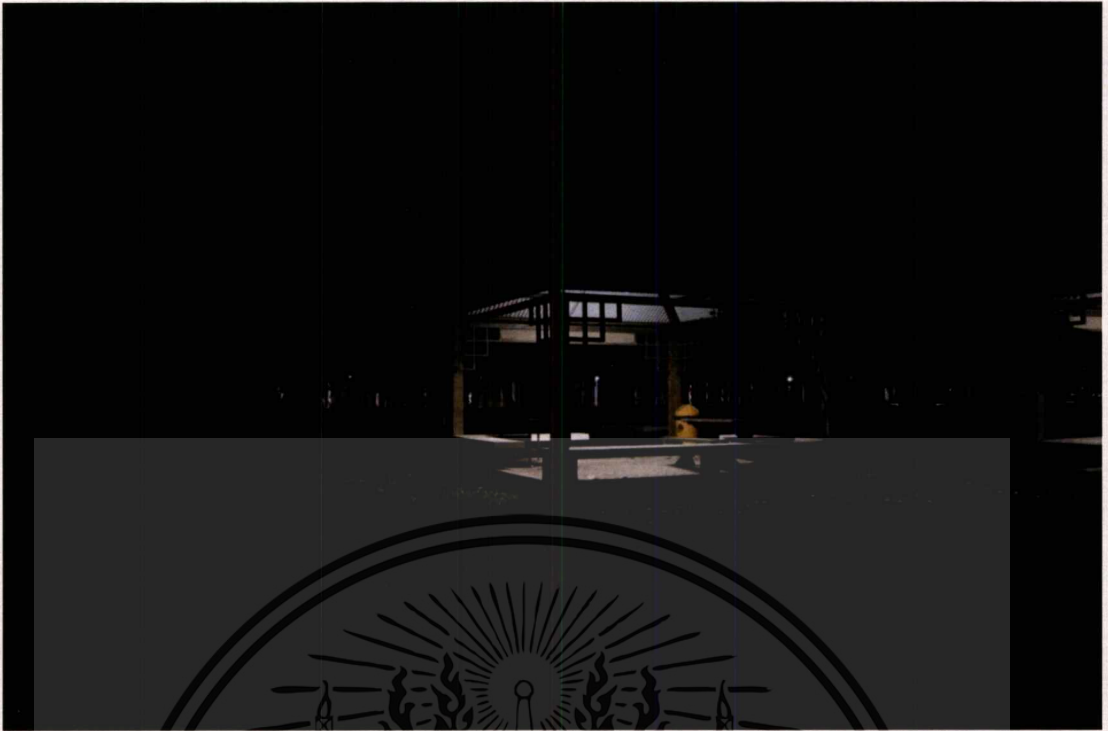
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการถ่ายภาพและปัญหาที่ได้พบนั้น ทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจถึงความรู้สึกของตนเองมากขึ้นและสามารถนำเสนอออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ถึงความหมายหรือ สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอได้ โดยรูปแบบนั้นมีบรรยากาศที่แสดงถึงความอ้างว้าง ในมุมมองของตนเอง มีการจัดองค์ประกอบภายในภาพให้มีการสื่อสารกับผู้อื่นเข้าใจได้มากที่สุด แต่ด้วยข้อจำกัดต่างๆ สถานที่ที่ข้าพเจ้าเลือกใช้ในการทำงานนั้น จึงเป็นบริเวณที่ใกล้ตัว สามารถเดินทางไปได้และกลายมาเป็นภาพผลงานของโครงการที่ 1

ภาพผลงาน

ภาพที่ 3.6 ภาพผลงานโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.7 ภาพผลงาน โครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

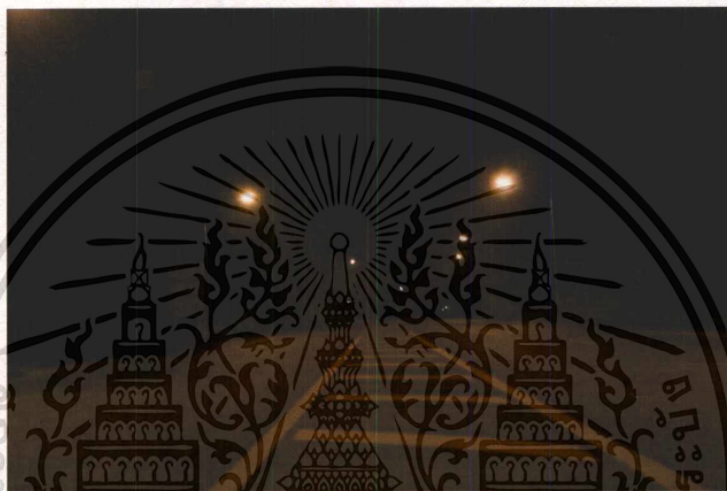
โครงการที่ 2

ในโครงการที่ 2 นั้น ได้มีการแก้ปัญหาจากภาพถ่ายในโครงการที่ 1 เนื่องจากปัญหาในโครงการก่อนหน้า คือเรื่องการเลือกสถานที่ในการทำงานและระยะเวลาในการทำงานนั้น มีจำกัด ทำให้ในโครงการที่ 2 ข้าพเจ้าหาค่าประกอบของภาพในการทำงานได้ตรงกับที่ต้องการและตรงกับความรู้สึกของตนเองในการสร้างสรรค์ผลงานแล้ว แต่ปัญหาคือเรื่องสถานที่ ที่อาจจะยังไม่สามารถนำเสนอความรู้สึก อ่างว้างที่หวังไว้ได้เท่าที่ควร ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเลือกสถานที่ในการทำงานที่อาจส่งผลต่อความรู้สึกและเนื่องจากทางบ้านมีปัญหาทำให้ต้องเดินทางไปกลับระหว่างบ้านที่ต่างจังหวัดกับหอพักในจังหวัดกรุงเทพฯ อยู่บ่อยครั้ง ทำให้บางครั้งเกิดความรู้สึกเหนื่อยล้าและ เกิดความเครียด ความกังวลจากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวข้าพเจ้า การทำงานในโครงการนี้สถานที่ในการทำงาน จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจหรือสิ่งที่เมื่อเดินทางผ่านแล้วมีผลต่อความรู้สึกของตนเองในต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่และ เนื่องจากช่วงเวลาที่ประสบกับ สภาวะเศร้า ทำให้ยังมีความรู้สึกตกค้างอยู่ในเวลาที่ความรู้สึกเหล่านั้นเกิดขึ้นกับข้าพเจ้า ทำให้จมกับความรู้สึกของตนเอง เมื่อเกิดอาการเหล่านั้นสิ่งที่จะช่วยให้ดีขึ้น คือ ออกไปข้างนอก ขับรถเดินทางไปเรื่อยๆ ไปในสถานที่ที่สามารถไปได้ แต่เนื่องจากการทำงานส่วนใหญ่ นั้น เป็นต่างจังหวัดทำให้การถ่ายภาพของโครงการนี้ มีภาษาภาพที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อเปลี่ยนไป เล็กน้อยในด้านของ

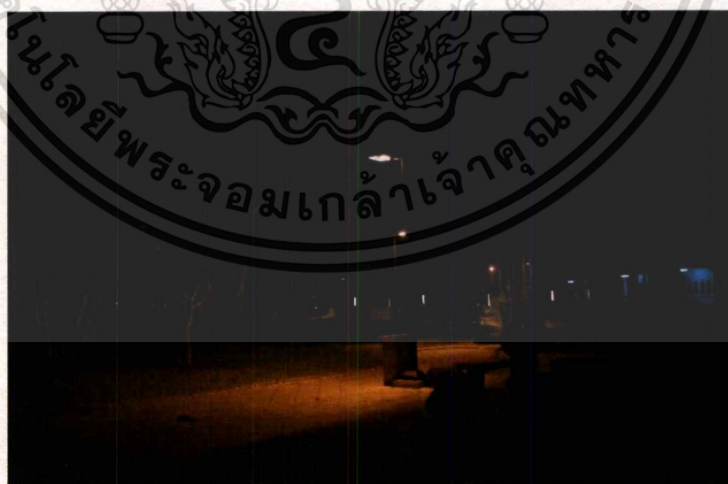
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบ ทำให้ต้องทดลองถ่ายสิ่งใหม่ๆ มากขึ้นและอีกหนึ่งปัญหาที่เกิดขึ้น คือ เวลาการสร้างสรรค์ผลงานนั้นจะเป็นช่วงกลางคืนและ ข้าพเจ้าทำงานเพียงคนเดียว เดินทางคนเดียวบางสถานที่นั้น ไม่สามารถเข้าไปได้ด้วยตัวคนเดียว บางสถานที่ต้องขออนุญาต เข้าไปใช้งาน บางครั้งก็มีความอันตรายค่อนข้างมากในการออกมาทำงานภาพถ่ายใน โครงการนี้ จึงเป็นภาพของถนนที่ข้าพเจ้าใช้ในการเดินทางและ ที่สาธารณะเป็นส่วนใหญ่

ภาพถ่ายโครงการที่ 2

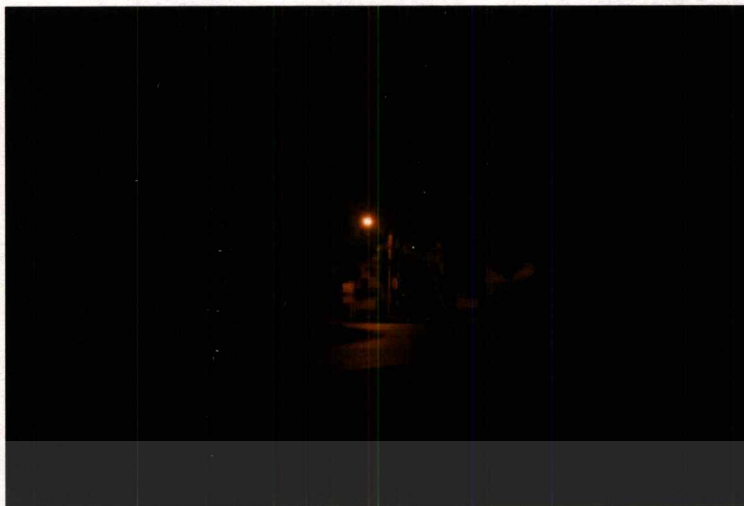

ภาพที่ 3.8 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.9 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.10 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

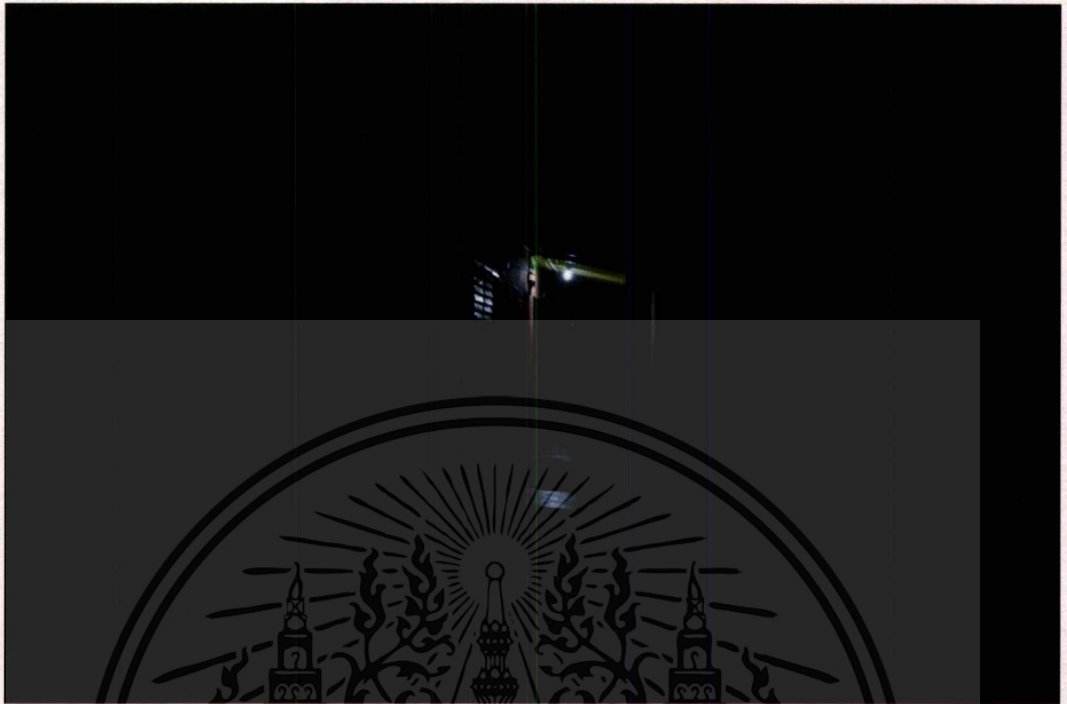

ภาพที่ 3.11 ภาพถ่ายโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

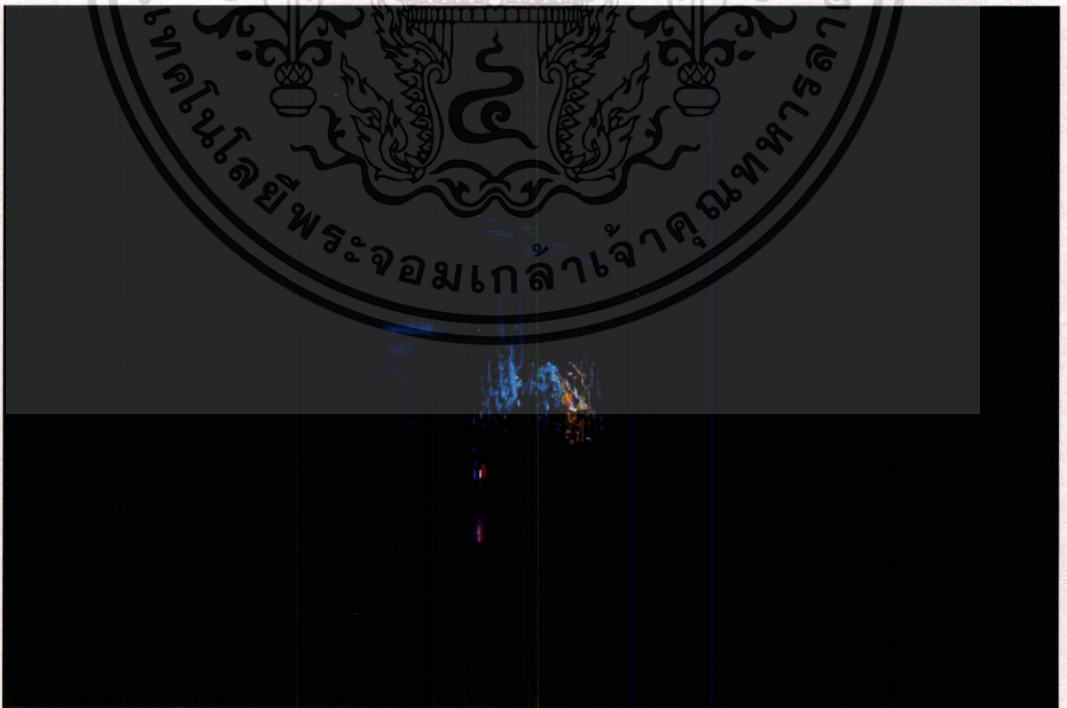
ในโครงการที่ 2 นี้ สู้ตท้ายแล้วในการทำงาน ข้าพเจ้าสามารถนำเสนอสิ่งที่ต้องการสื่อสารออกมาได้พอสมควร แต่ปัญหาที่พบในการทดลองถ่ายภาพ คือ สิ่ง que เลือกรถ่าย เช่น ถนนหรือที่สาธารณะอาจจะยังไม่ตรงกับความรู้สึกและสิ่งที่ข้าพเจ้าอยากถ่ายทอดได้เท่าที่ควร ทำให้ข้าพเจ้าปรับแนวคิดจากการเน้นถึงความรู้สึกของผู้ที่เป็น โรคซึมเศร้าในช่วงสภาวะหนึ่ง เป็นเรื่องราวของความรู้สึกอ้างว้างของตัวข้าพเจ้าเองที่ต้องประสบกับสภาวะอารมณ์นั้น ในระยะเวลาที่ต้องเดินทางไปกลับระหว่างจังหวัดกรุงเทพฯ กับต่างจังหวัด ดังนั้นภาพผลงานในโครงการที่ 2 จึงเป็นสิ่งที่รู้สึกว่าจะไม่สามารถหาได้ในจังหวัดกรุงเทพฯ และส่งผลกับความรู้สึกของข้าพเจ้า ในด้านรูปแบบองค์ประกอบของผลงานจะคล้ายกับในโครงการที่ 1 เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่ตรงกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอได้ดีที่สุดในเทคนิคการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงาน

ภาพที่ 3.12 ภาพผลงาน โครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

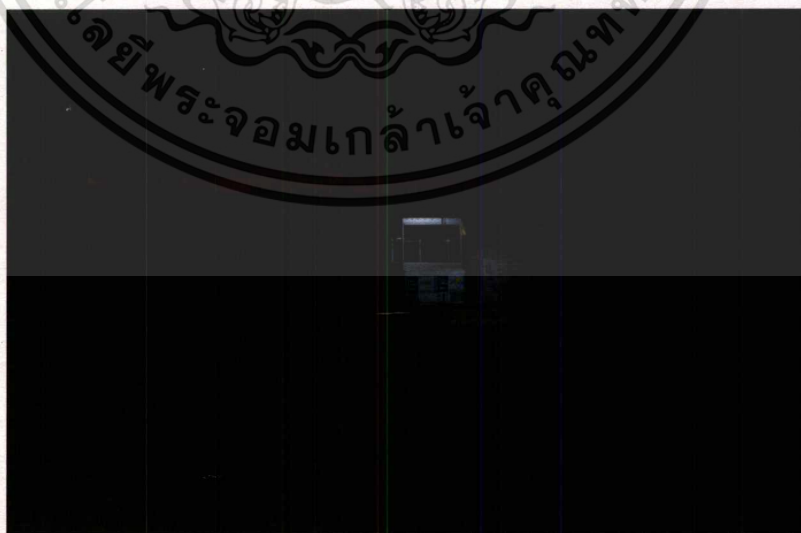
ภาพที่ 3.13 ภาพผลงาน โครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

ในโครงการที่ 3 มีการพัฒนาการจากโครงการที่ 2 คือ สามารถกำหนดองค์ประกอบบรรยากาศรูปแบบภายในภาพที่ต้องการสื่อสารได้ชัดเจนว่าจะเป็นอย่างใด ปัญหาที่พบในโครงการ 2 คือ สถานที่ต่างๆ ที่ใช้ในการถ่ายนั้นเป็นต่างจังหวัดเป็นส่วนใหญ่และ ในทั้ง 2 โครงการก่อนหน้า ข้าพเจ้าเลือกถ่ายสิ่งที่อยู่รอบตัวและสถานที่ที่คุ้นชินในชีวิตประจำวัน ดังนั้นในโครงการ ที่ 3 นี้ จึงต้องการนำเสนอมุมมอง ความรู้สึกต่อสถานที่ที่ต่างออกไป เนื่องจากการเป็นคนต่างจังหวัดที่ ต้องย้ายเข้ามาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยในจังหวัดกรุงเทพฯ เพียงลำพัง ทำให้ต้องการสื่อถึงความรู้สึก อ่างว้างที่ต้องใช้ชีวิตอยู่คนเดียวในสังคมมหาลัย การที่ต้องเผชิญกับปัญหาคนเดียวและ เนื่องจากข้าพเจ้ามีสภาวะอารมณ์ที่ไม่ปกติจากปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลานาน ทำให้มีความรู้สึก ที่ยังตกค้างเมื่อความรู้สึกที่เป็นด้านลบความเหงาหรือความอ่างว้างเกิดขึ้นกับตนเอง จะทำให้รู้สึกและจมกับความรู้สึกเหล่านั้นมากกว่าปกติ จึงมีความสนใจนำเสนอความรู้สึก ในช่วงนั้นออกมาในรูปแบบของภาพถ่าย เลือกสถานที่ในการทำงานโครงการนี้ เป็นสภาพแวดล้อม รอบๆ มหาวิทยาลัย ทั้งของข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ที่ต้องย้ายมาเรียนคนเดียวเช่นเดียวกัน โดยในการ ทำงานในโครงการนี้ จากการทำงานคนเดียว จึงสามารถเดินทางไปในที่อื่นๆ ได้สะดวกมากขึ้น และ สถานที่ที่เลือกทำงานนั้นมีคนรู้จักอยู่ทำให้ประสบปัญหาเพียงเล็กน้อย คือ เป็นสถานที่ที่ ไม่คุ้นชินมากนักในการดำเนินงานจึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยในการทำงาน

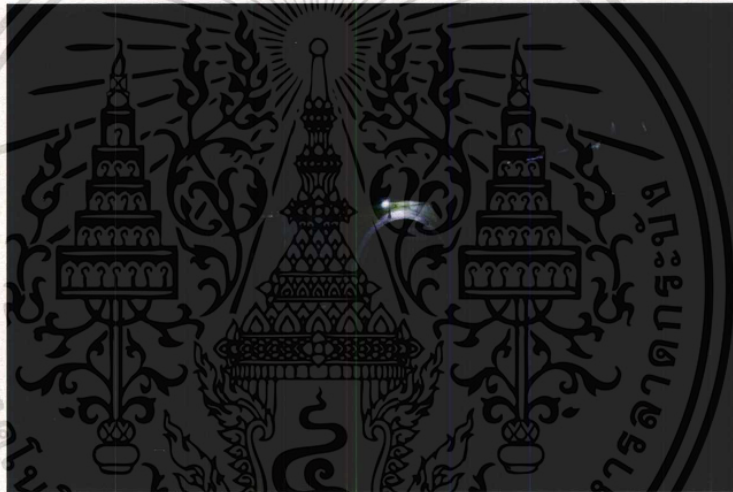
ภาพถ่ายโครงการที่ 3

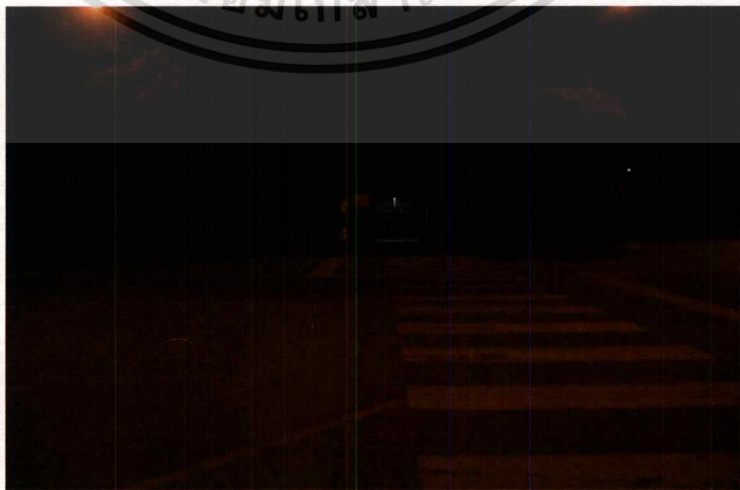
ภาพที่ 3.14 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.15 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.16 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

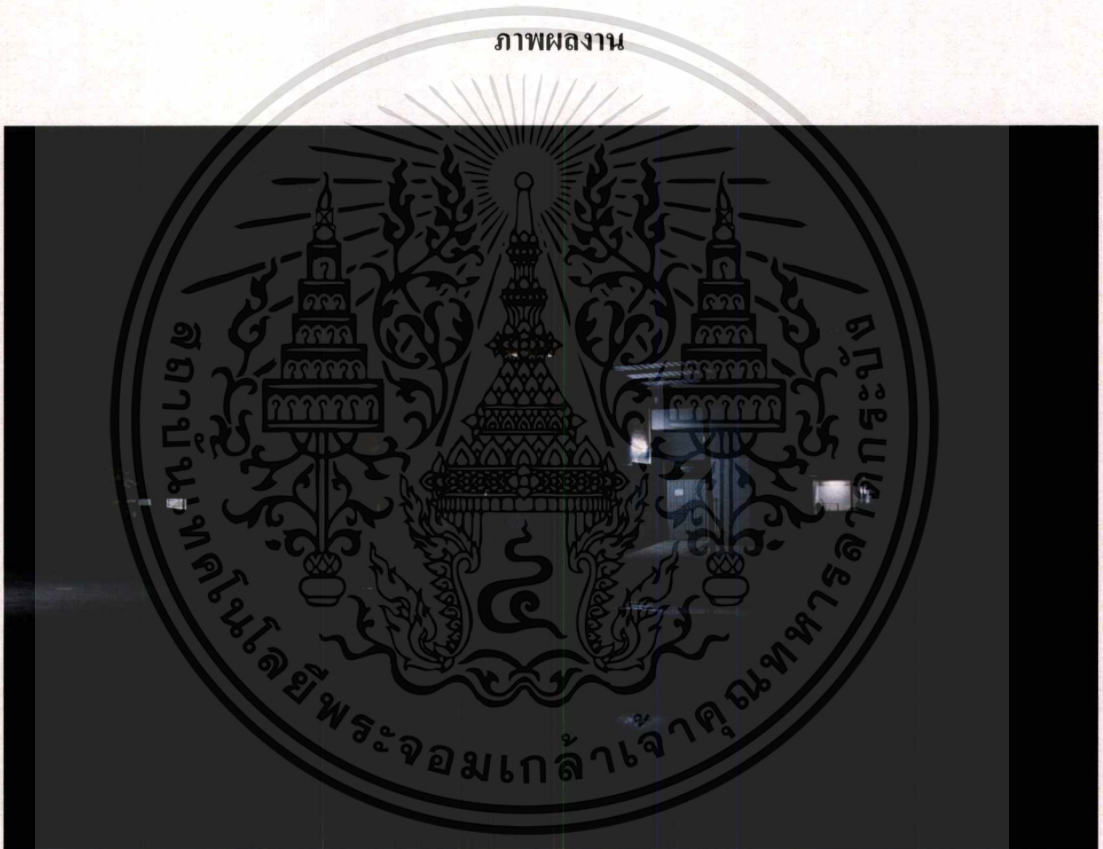

ภาพที่ 3.17 ภาพถ่ายโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

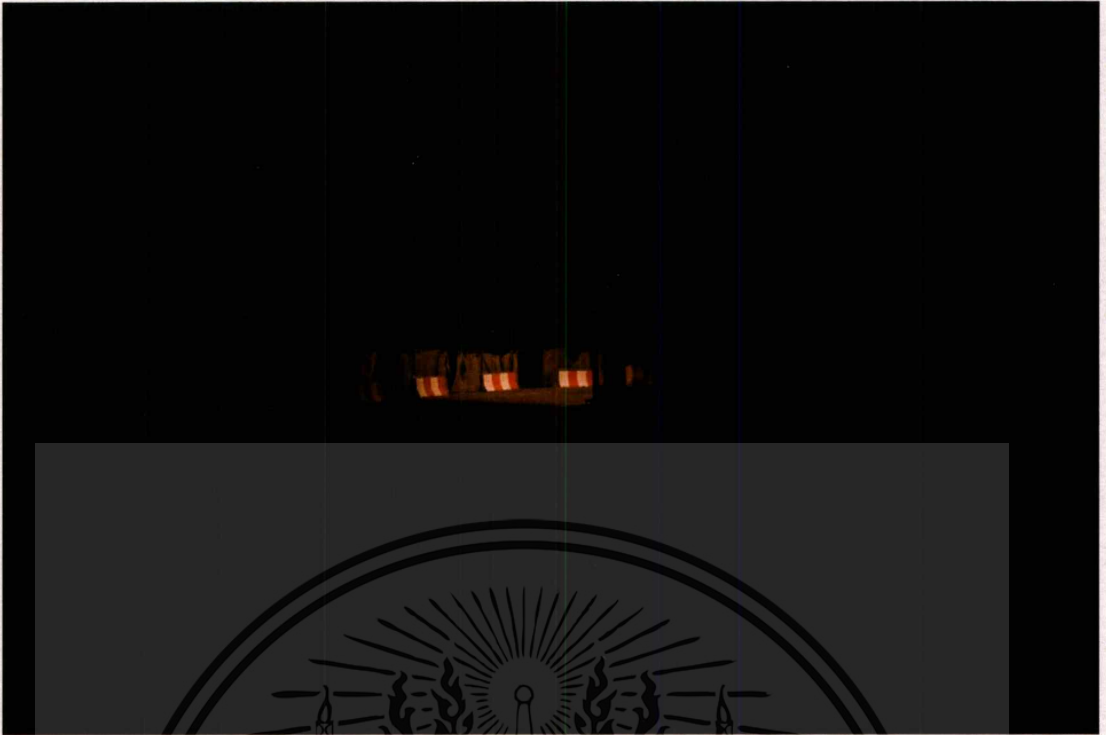
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายภาพในโครงการที่ 3 นั้น เนื่องจากข้าพเจ้าได้เลือกสถานที่ที่ต่างออกไปจากโครงการก่อนหน้า เป็นการทำงานในสถานที่ที่อยู่ในสังคมมหาวิทยาลัยของข้าพเจ้าและเพื่อนที่ต้องอาศัยอยู่คนเดียว แต่กรอบของแนวความคิดยังคงเดิม คือ เรื่องความรู้สึกอ้างว้าง ที่เกิดขึ้นปัญหาที่ข้าพเจ้าพบในโครงการที่ 2 คือ รูปแบบของแนวความคิดผลงานค่อนข้างน่าสนใจ แต่องค์ประกอบในตัวผลงานของข้าพเจ้านั้นสื่อสารได้เป็นทั่วไปและไม่มี ความแตกต่างจากของศิลปินท่านอื่น ดังนั้นข้าพเจ้าจึงปรับองค์ประกอบให้ไกลมากขึ้นและให้เกิดพื้นที่สีดำเพิ่มขึ้น เพื่อให้จุดเด่นที่อยู่ในภาพนั้นถ่ายทอดความรู้สึกของข้าพเจ้าออกมาได้มากที่สุดและ ในการทำงานโครงการนี้ ข้าพเจ้าตั้งใจให้เสร็จ ณ ช่วงเวลานั้นและ เกิดการปรับแต่งน้อยที่สุด

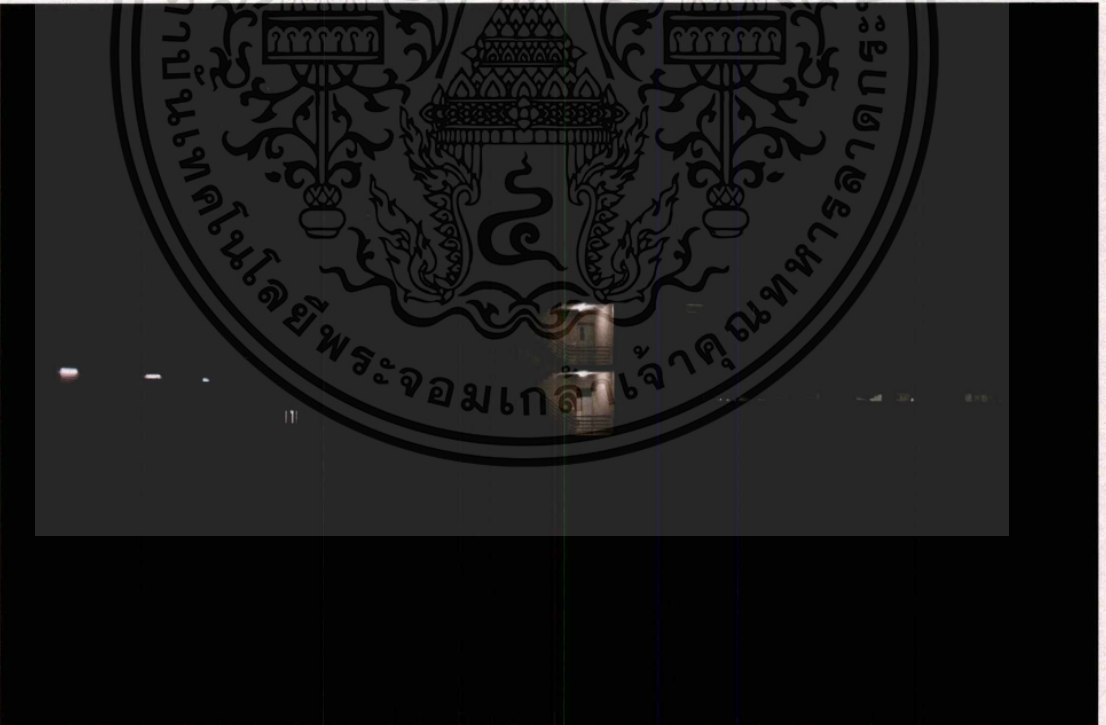
ภาพผลงาน

ภาพที่ 3.18 ภาพผลงาน โครงการที่ 3 ชั้นที่ 1

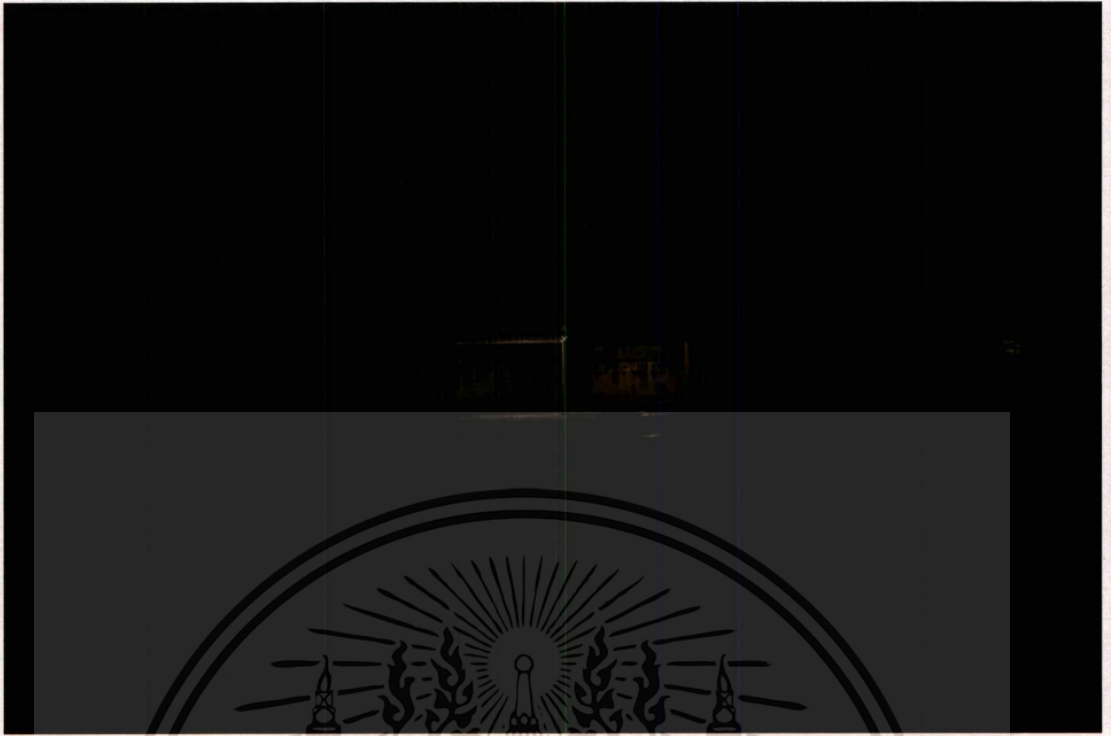

ภาพที่ 3.19 ภาพผลงาน โครงการที่ 3 ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.20 ภาพผลงาน โครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ภาพผลงาน โครงการที่ 3 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เทคนิคและกระบวนการสร้างผลงาน

ในการดำเนินผลงานชุดนี้ เนื่องจากเป็นการทำงานนอกสถานที่และ ต้องมีการเดินทางเป็นส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการทำงานให้น้อยที่สุด เพื่อให้สะดวกมากขึ้น

3.2.1 วัสดุอุปกรณ์การสร้างสรรค์ผลงาน

กล้องดิจิทัล Nikon D90

เป็นกล้องดิจิทัล DSLR ที่มีความละเอียด 12.3 ล้านพิกเซล ถ่ายภาพต่อเนื่องความเร็วสูงสุด 4.5 fps ความไวชัตเตอร์สูง 1/4000 ถึง 30 วินาทีและมีจุดโฟกัสถึง 11 จุด ISO สูงประมาณ 6400

ภาพที่ 3.22 กล้อง Nikon D90

เลนส์ Nikon 18-105mm f/3.5-5.6 AF-S VR Lens

เลนส์ซูมที่สามารถโฟกัสตั้งแต่ 18 - 105 มม. ช่วงการถ่ายภาพมุมภาพกว้าง ครอบคลุมการถ่ายภาพที่หลากหลายตั้งแต่ทิวทัศน์ ภายในอาคารมุมกว้าง ไปจนถึงการถ่ายภาพบุคคลและ กีฬา ระยะกลาง ระบบลดภาพสั่นไหวช่วยทำให้ภาพที่ถ่ายจากกล้องคมชัดขึ้น เหมาะกับการทำงาน ของช่างภาพที่ต้องใช้ระยะภาพที่กว้างพอสมควร

ภาพที่ 3.23 เลนส์ Nikon DX 18-105mm f/3.5-5.6 AF-S VR Lens

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

(<https://photophique.com/best-nikon-lenses-to-replace-kit-lens>)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.24 ขาตั้งกล้อง Benro A0292TB00

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

กำหนดสถานที่ที่ต้องการในการทำงาน แต่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ตามความเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลาที่สามารถทำงานและ สามารถเดินทางไปได้ โดยเมื่อไปสถานที่นั้น ข้าพเจ้าจะสำรวจบริเวณรอบๆ ก่อนที่จะตัดสินใจว่าตรงไหนที่สามารถทำงานได้หรือในบางครั้งจะใช้วิธีการเดินไปยังสถานที่นั้นเอง ถ้าเป็นสถานที่ที่ไม่อันตรายมาก ด้านระยะเวลาหรือ ช่วงเวลาในการทำงาน คือ ช่วงเวลากลางคืนที่ข้าพเจ้าได้กลับห้องและอยู่คนเดียว ทำให้รู้สึกว่าได้ทบทวนความคิด ความรู้สึกของตนเอง บางครั้งข้าพเจ้าก็เกิดความรู้สึกอ้างว้าง รู้สึกเหงาเมื่อได้อยู่คนเดียว และเป็นช่วงเวลาที่ไม่ค่อยมีผู้คนขวักไขว่ คือ ช่วงเวลาประมาณ 23.00 – 02.00 นาฬิกา ระยะเวลาเปลี่ยนตามความเหมาะสมในแต่ละที่ที่ข้าพเจ้าเดินทางไป

3.2.3 การดำเนินงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นกล้องที่ข้าพเจ้าใช้คือ Nikon D90 โดยตั้งค่ากล้องในการทำงานด้วยโหมด M หรือ โหมด Manual ในการถ่ายภาพ เปิดรูรับแสง (F number) $f/3.5 - f/5.6$ ความไวชัตเตอร์ (Speed Shutter) $1/6 \text{ s} - 1/10 \text{ s}$ ความไวแสง (ISO) 200

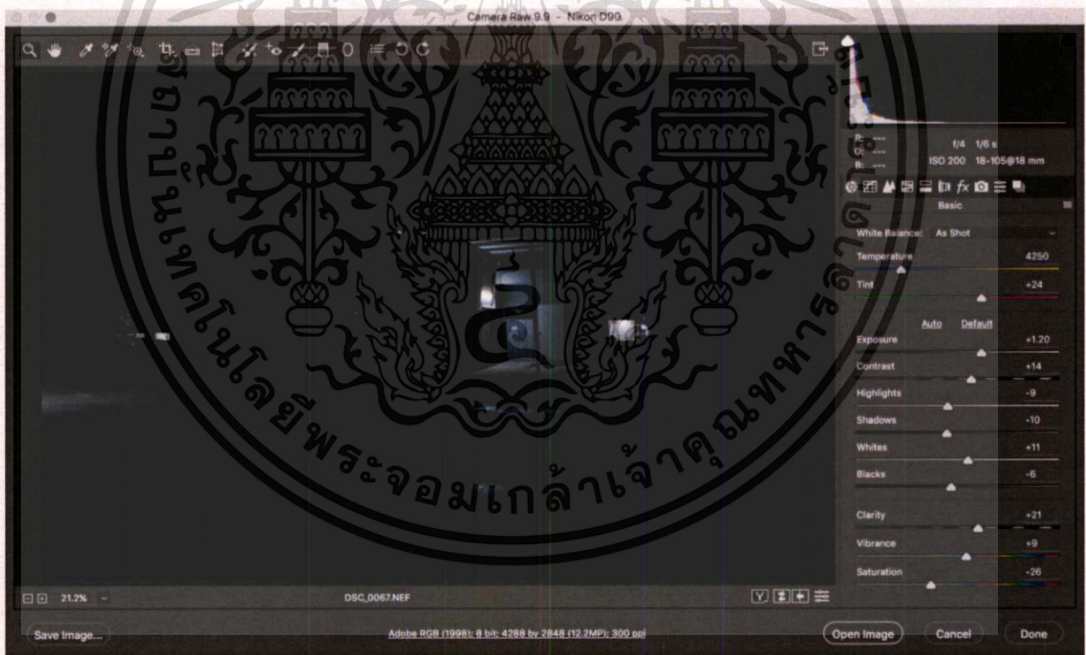
ภาพที่ 3.25 การตั้งค่ากล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

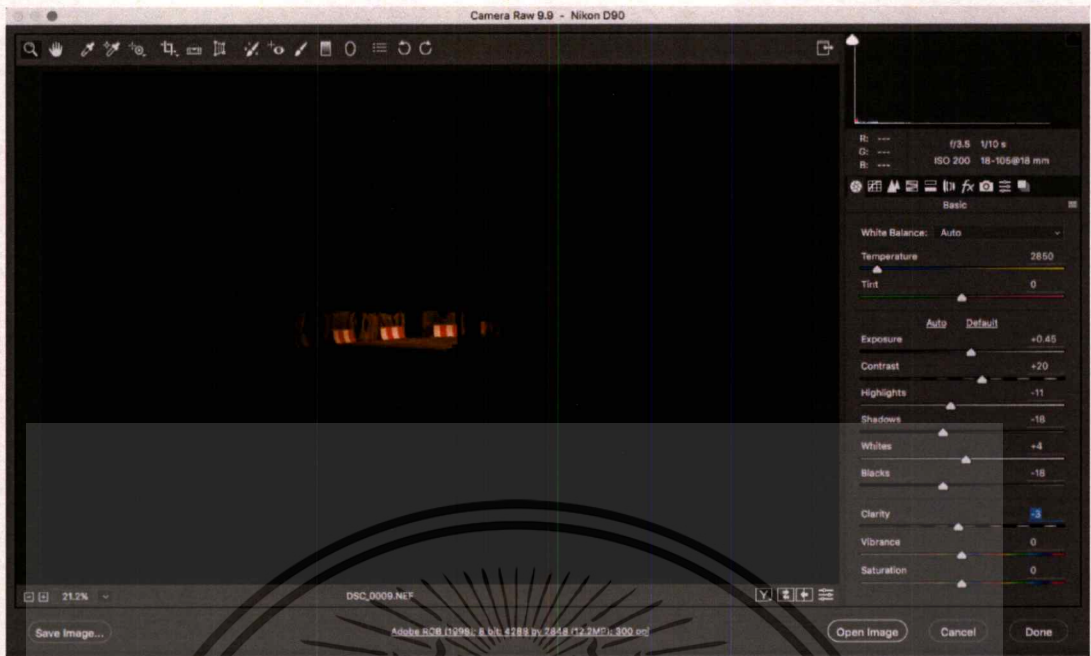
เนื่องจากทำงานในช่วงเวลากลางคืน จึงจำเป็นต้องใช้ขาตั้งกล้องในการถ่ายภาพ เพื่อให้ภาพมีความคมชัดจับรายละเอียดภาพได้ครบตามที่ต้องการและ สะดวกในการทำงาน เพิ่มมากขึ้น โดยปรับขาตั้งกล้องให้เมื่อติดตั้งกล้อง แล้วช่องมองถ่ายของกล้องอยู่ในระดับ สายตาตนเอง

3.2.4 เทคนิคการแต่งภาพ

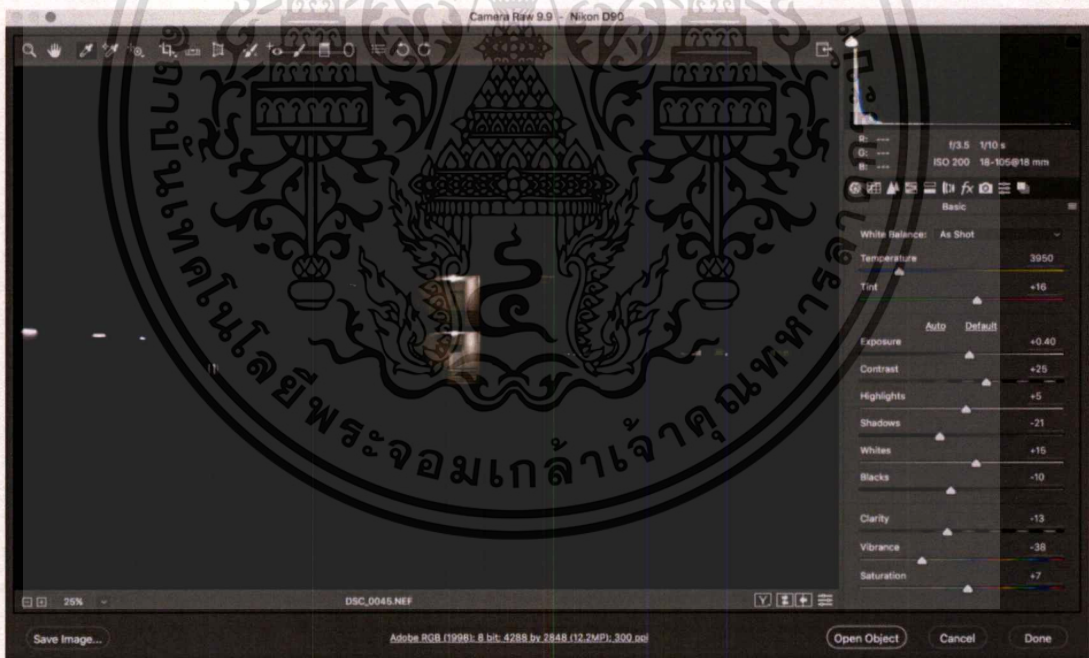
ทำงานผ่านโปรแกรม Adobe PhotoShop CC 2017 โดยในการแต่งภาพแต่ละครั้ง จะปรับให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการนำเสนอออกมาและ สื่อสารได้เข้าใจมากที่สุดในการรู้สึกของ ข้าพเจ้า ปรับ Highlights ไม่เกิน +20 หรือ ไม่เกิน -30 Shadows ไม่เกิน +50 White Balance ตามสภาพแวดล้อม ในที่นั้น ๆ และ ปรับตามแสงของชนิดหลอดไฟในแต่ละที่ Whites ไม่เกิน +25 Blacks ตั้งแต่ -5 ถึง +100

ภาพที่ 3.26 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ขั้นที่ 1

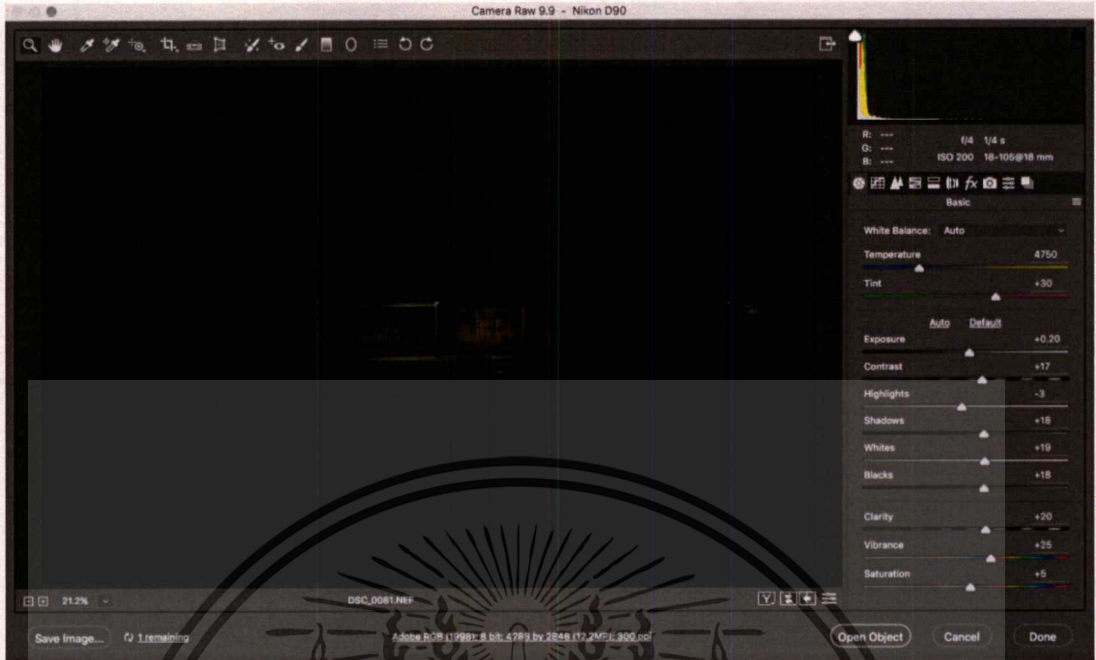

ภาพที่ 3.27 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 2

ภาพที่ 3.28 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.29 ขั้นตอนการแต่งภาพผลงานจริง ชั้นที่ 4

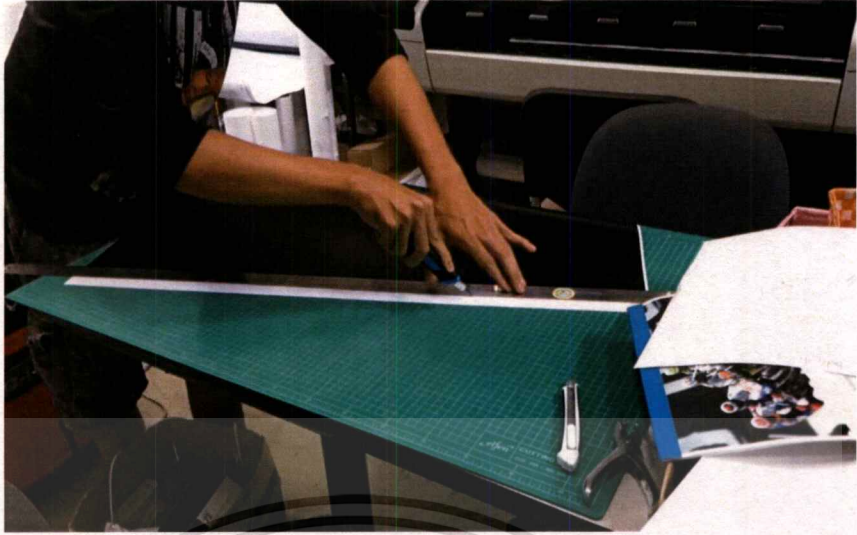
3.2.5 การปริ้น และ ติดตั้งผลงาน

ใช้กระดาษ Photo Gloss ขนาด 23.4 x 33.1 นิ้ว หนา 260 แกรม ตัดกระดาษให้มีขนาดพอดีกับตัวผลงานไม่ให้มีกรอบสีขาว ติดผลงานกับผนังสีขาว

ภาพที่ 3.30 ขั้นตอนการปริ้นผลงาน ชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.31 ขั้นตอนการปรีนผลงาน ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

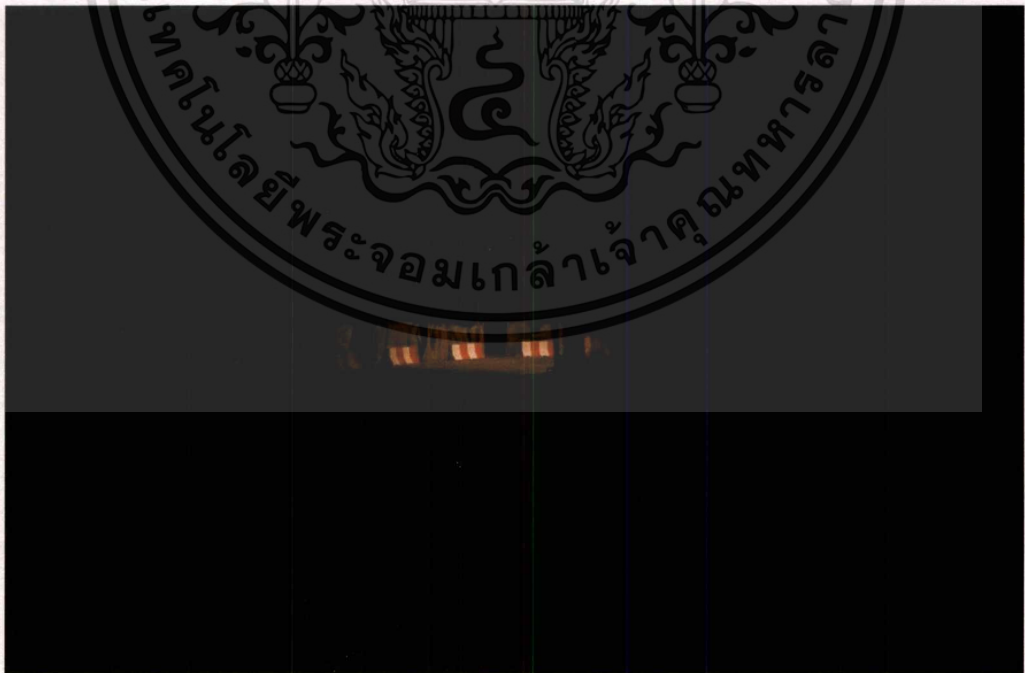
ผลงานชุดนี้เกี่ยวกับการถ่ายทอดความรู้สึกอันกว้างของข้าพเจ้าในช่วงขณะหนึ่ง โดยนำเสนอผ่านมุมมองของตนเองและมีการจัดองค์ประกอบของภาพให้สื่อสารเข้าใจได้ง่ายที่สุด

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ คือ การนำเครื่องหมายหรือรูปแบบที่นำมาจัดรวมกันแล้วเกิด รูปร่างที่แสดงออกในการสื่อความหมายและความคิดสร้างสรรค์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดหรือ ความงาม โดยการประกอบสร้างจากทัศนธาตุต่างๆ จุด เส้น รูปร่าง ขนาด สัดส่วน น้ำหนัก แสงเงา ลักษณะพื้นผิว ที่ว่างและ สี องค์ประกอบศิลป์พื้นฐานประกอบด้วย เอกภาพ ดุลยภาพ จุดเด่น ความขัดแย้งและ กลมกลืน

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 4 ชิ้น นำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้น เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และ ทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน

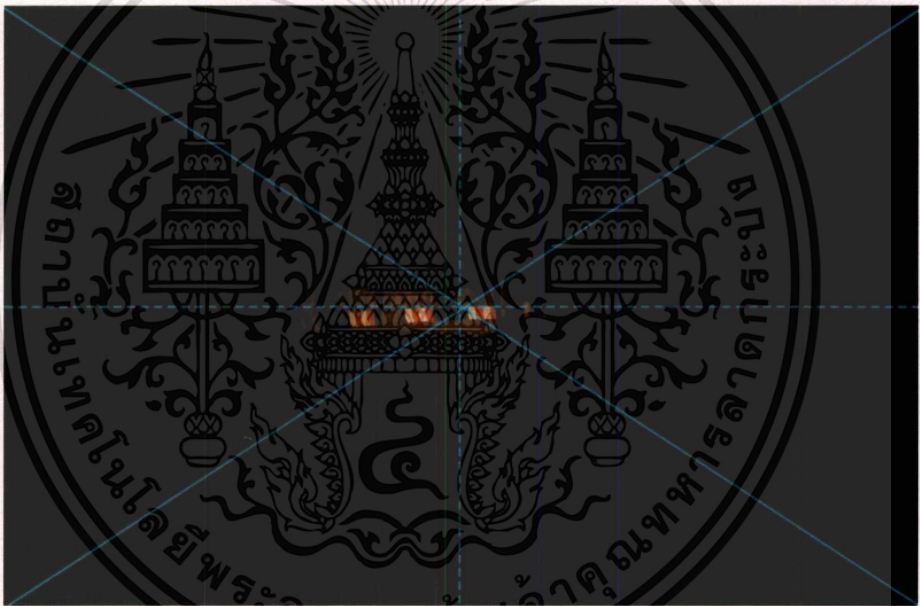
ภาพผลงานชิ้นที่ 1 สภาวะความอ้างว้าง

ภาพที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน “ สภาวะความอ้างว้าง ”

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

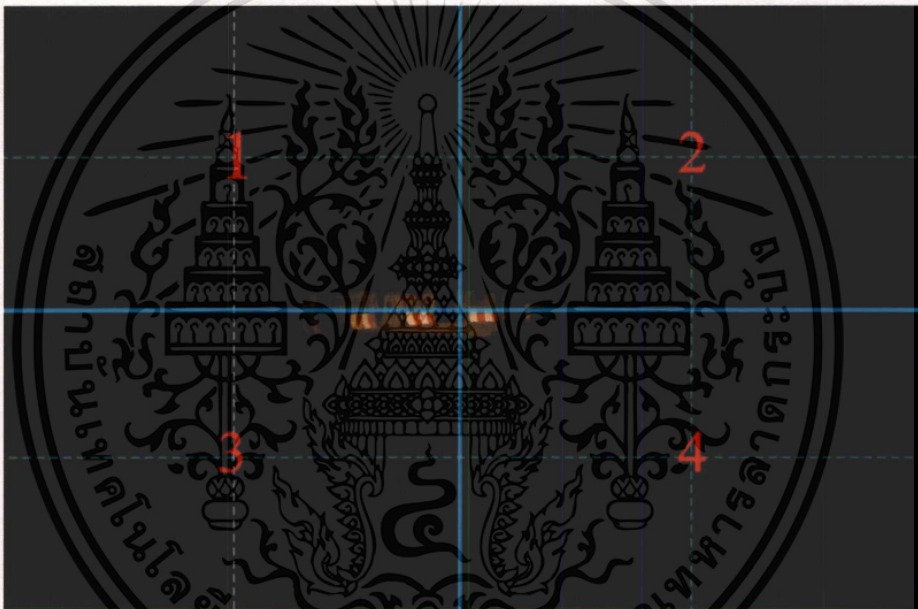
ผลงานชิ้นนี้ต้องการนำเสนอสภาวะอารมณ์ความอ้างว้าง ผ่านมุมมองของข้าพเจ้า มีความเป็นเอกภาพด้านองค์ประกอบ ความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นนี้ คือ การสร้างบรรยากาศของภาพ โดยรวมให้ความรู้สึกว้าวกว้างสถานที่นั้นกว้างมากๆ และมีจุดเด่นอยู่ตรงจุดตัดกลางภาพ ค่อยไปทางด้านซ้ายและ อยู่กึ่งกลางพอดีตามเส้นแนวนอนของภาพตามแนวเส้นกริด แต่ยังสามารถกลมกลืนและ ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาได้อย่างชัดเจนองค์ประกอบภายในภาพจะเน้นที่สีดำเป็นส่วนใหญ่ จากจุดตัดของเส้นกริดและ เส้นทแยงตรงกลางภาพ เป็นเสมือนเส้นนำสายตาให้กับตัวภาพและ จะเห็นได้ว่ามีพื้นที่สีดำที่เป็นเสมือนทางที่สามารถมองลึกเข้าไปได้ โดยไม่มีที่สิ้นสุดอยู่ตรงกลางพอดี เพื่อแสดงถึงความรู้สึกว่าเป็นพื้นที่ที่มีแต่ความว่างเปล่า ความอ้างว้างและ ไร้แสงจากหลอดไฟในที่นั้นๆ ในการสร้างจุดเด่นเพื่อให้เกิดมิติของภาพ

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงาน ชิ้นที่ 1

4.1.2 คุณภาพ (Balance)

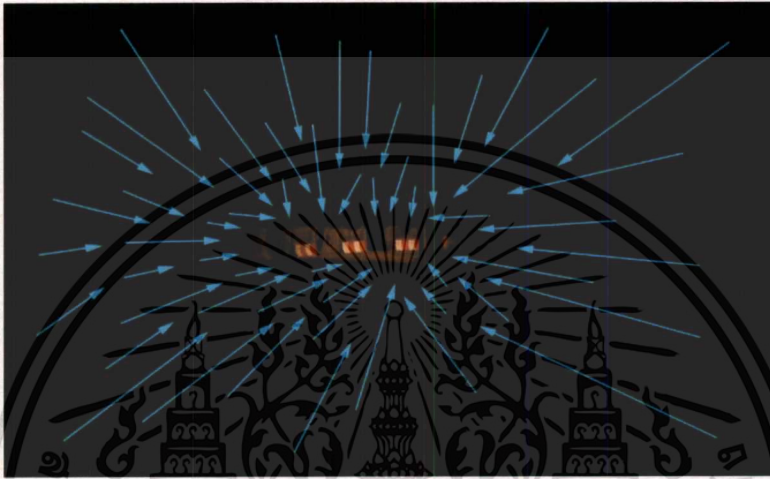
ผลงานชิ้นนี้เป็นการจัดองค์ประกอบแบบอสมมาตร เนื่องจากมีจุดรวมสายตาเพียงจุดเดียวภายในภาพ โดยพิจารณาจากเส้นแบ่งสัดส่วนของภาพ องค์ประกอบภายในภาพเอนไปทางด้านซ้าย อยู่ตามแนวเส้นกึ่งกลางแนวนอน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าภาพนั้นไม่สมมาตรด้วยน้ำหนักที่ไม่เท่ากันระหว่างซ้ายกับขวา แต่ในทางด้านขวากึ่งกลางระหว่างช่องที่ 2 และ ช่องที่ 4 มีน้ำหนักที่เกิดจากการสะท้อนของแสงที่มีน้ำหนักหรือ รูปร่างคล้ายที่กั้นถนน จึงทำให้ไม่รู้สึกภาพเอนไปด้านใน ด้านหนึ่งและพื้นที่ในช่องที่ 1 2 3 และ 4 จะเห็นได้ว่าสี่คำทั้งหมด ดังนั้นภาพผลงานจึงเกิดความสมมาตร

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงคุณภาพของผลงาน ชั้นที่ 1

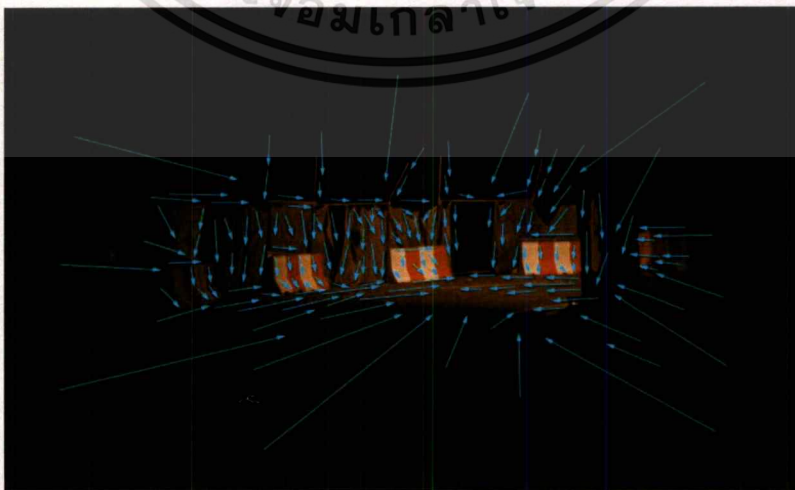
4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหวในตัวผลงานชุดนี้มีค่อนข้างน้อย เนื่องจากข้าพเจ้านั้นต้องการนำเสนอความรู้สึกอ้างว้างที่เกิดกับตนเอง ณ ช่วงขณะเดียวเท่านั้น ทำให้ภาพที่ออกมาในมุมมองของข้าพเจ้า จะให้ความรู้สึกที่หยุดนิ่ง เหมือนได้เข้าไปอยู่ในช่วงเวลาที่ยาวนานที่ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกนั้นเช่นเดียวกัน พื้นที่ในภาพจึงมีเพียงสี แต่มีส่วนที่เป็นจุดนำสายตา โดยเส้นของลูกศรเป็นตัวแสดงการเคลื่อนไหว จากขอบภาพสู่จุดเด่นตรงกลาง

ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงาน ชั้นที่ 1

บริเวณที่เป็นจุดเด่นในผลงาน เมื่อสังเกตจะเห็นได้ว่าการเคลื่อนไหวจากรูปปร่าง และ พื้นผิวของวัตถุทำให้เกิดการเคลื่อนไหว จากลูกศรจะเห็นได้ว่าการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย ต่าง ทิศทางกันแต่จะมุ่งไปสู่กึ่งกลางภาพ และ เส้นนำสายตานั้นจะเคลื่อนไหวอยู่เพียงแต่ในผลงาน เท่านั้น

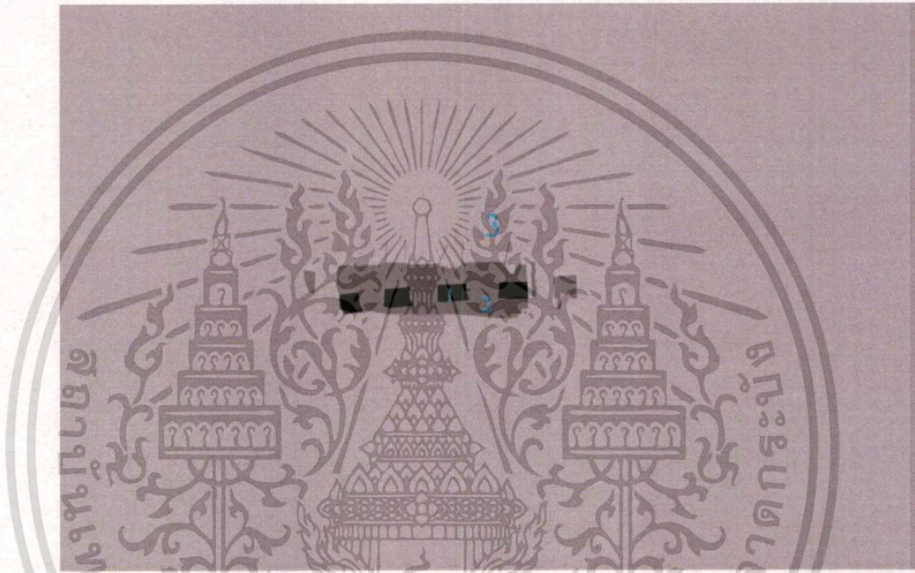

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงาน ชั้นที่ 2

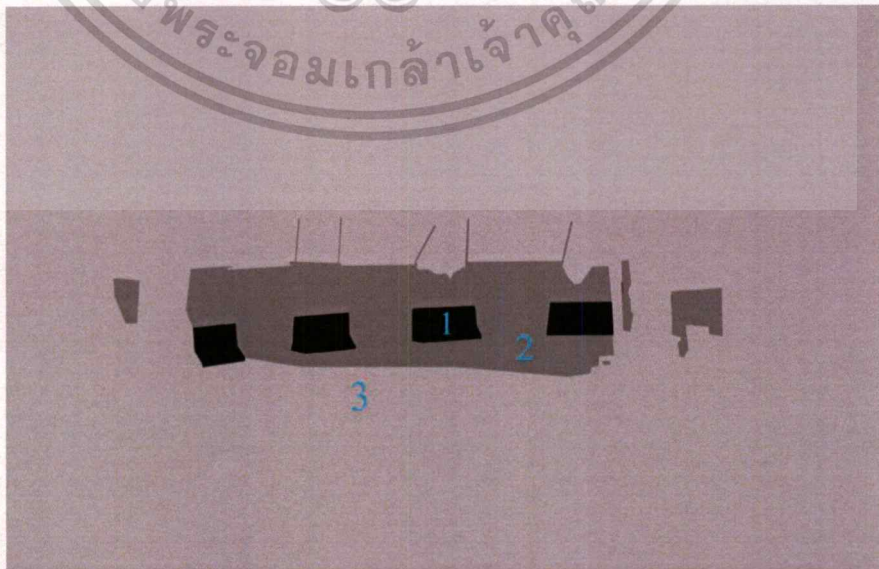
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

จุดเด่นของภาพข้าพเจ้าแบ่งความเป็นเด่น แบ่งตามรูปร่างของวัตถุในผลงาน และ ความเข้มอ่อนของแสงสว่างภายในผลงาน จุดที่สว่างและ มืดที่สุดในผลงานของข้าพเจ้านั้นค่อนข้างแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนั้นในจุดที่ 1 เป็นจุดที่สว่างและ เห็นรูปร่างร่างของวัตถุมีความเป็นเด่นมากที่สุด จุดที่ 2 เป็นส่วนของจุดที่มีความสว่างรองลงมาหรือ ส่วนที่เป็นแสงสะท้อนจากจุดที่ 1 จึงเห็นรูปร่างและรายละเอียดได้เล็กน้อย แต่มีพื้นที่มากกว่าที่ 1 พอสมควรและ จุดที่ 3 เป็นจุดที่มีพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ภายในผลงานและ เป็นจุดที่สำคัญในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอ

ภาพที่ 4.6 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงาน ชั้นที่ 1

ภาพที่ 4.7 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงาน ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การวิเคราะห์ทัศนธาตุทางศิลปะ ผลงานชั้นที่ 1 ชื่อผลงาน สภาวะความอ้างว้าง

โดยการวิเคราะห์ทัศนธาตุนั้น จำเป็นต้องแยกทัศนธาตุเหล่านี้ออกเป็นต่างๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงคุณลักษณะและ หน้าที่ของทัศนธาตุแต่ละอย่าง

4.2.1 รูปทรง (Forms)

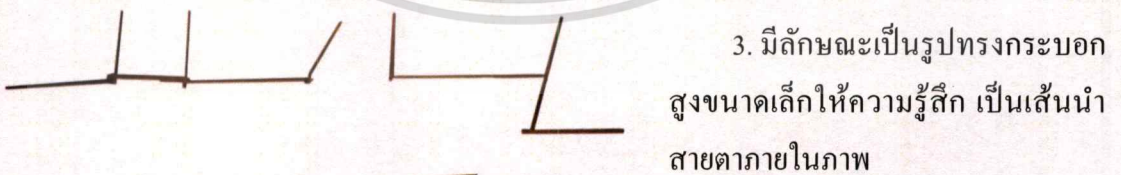
ภาพผลงานของข้าพเจ้านั้นมีรูปทรงหลักๆ อยู่ 3 ชนิด ในแต่ละชนิดมีผลต่อความรู้สึกต่อผู้ ที่ดูงานต่างกันไป

ภาพที่ 4.8 รูปทรงของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 1

ภาพที่ 4.9 รูปทรงของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 2

ภาพที่ 4.10 รูปทรงของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 3

4.2.2 ลักษณะพื้นผิว (Textures)

พื้นผิวของวัตถุภายในผลงานนั้นแม้จะมีไม่มาก แต่ก็มีความแตกต่างและ สามารถสื่อความรู้สึกได้ตามที่ข้าพเจ้าต้องการ

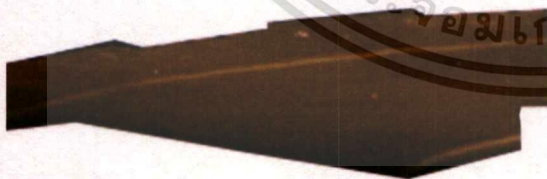
1. พื้นผิวที่เป็นคอนกรีต มีลักษณะผิวหยาบและ ให้ความรู้สึกแข็งแรง

ภาพที่ 4.11 ลักษณะพื้นผิวของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 1

2. พื้นผิวเป็นผ้าที่มีความหนา มีความพลิ้วไหว ให้ความรู้สึกว่ามีการเคลื่อนไหวจากรอยยับของผ้า

ภาพที่ 4.12 ลักษณะพื้นผิวของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 2

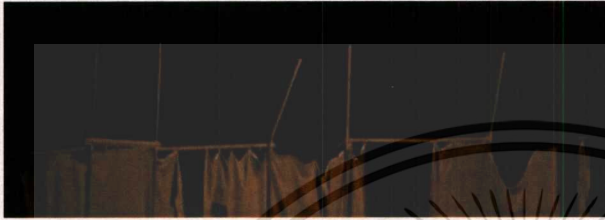

3. พื้นผิวของถนนที่มีความละเอียด มีลักษณะด้านและ ให้ความรู้สึกเรียบ

ภาพที่ 4.13 ลักษณะพื้นผิวของวัตถุในผลงาน ชั้นที่ 3

4.2.3 เส้น (Line)

ลักษณะของเส้นที่อยู่ในผลงานนั้น ประกอบด้วยเส้นตรงเป็นส่วนใหญ่ มีเส้นโค้งอยู่ภายในภาพเล็กน้อย เพื่อไม่ให้ห้องค์ประกอบและ ความรู้สึกภายในภาพนั้นแข็งจนเกินไป เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรู้สึกกว้างเปล่า อ่างกว้าง ทำให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสีค่าและ ไม่ค่อยมีเส้นภายในภาพเยอะ เพื่อให้สื่อสารออกมาได้ตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการมากที่สุด

ภาพที่ 4.14 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 1

เส้นตรงทั้งแนวตั้งและ แนวนอน ที่เกิดจากเสาไม้ อาจะมองเห็นไม่ชัดเจน แต่ก็ส่งผลต่อการมองภาพ

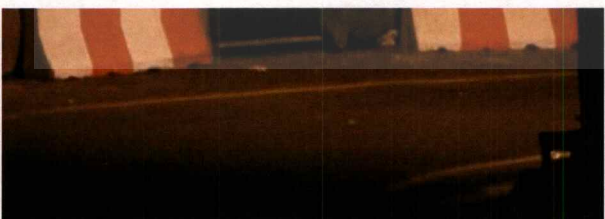
ภาพที่ 4.15 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 2

รอยยับของผ้า ทำให้เกิดเส้นต่าง ทิศทางกันไปอย่างอิสระและ ทำให้ภาพนั้น ไม่รู้สึกวุ่นวายเกินไป

ภาพที่ 4.16 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 3

แถบสีแดงและสีส้มทำให้เกิดเป็น เส้นที่มีพื้นที่ใหญ่จนกลายเป็นจุดเด่น ภายในภาพ

ภาพที่ 4.17 ลักษณะของเส้นในผลงาน ชั้นที่ 4

เส้นโค้งที่อยู่บนถนน เมื่อมองเส้น นี้ที่นำทางให้มองตามไปยังพื้นหลังที่เป็น ส่วนที่มีมืด เปรียบเสมือนเราได้เดินทางเข้าไปในที่มืด ที่ไม่สามารถมองเห็นอะไรได้

4.2.4 สี (Colours)

ภายในภาพผลงานความเป็นสีนั้นมีเพียงเล็กน้อย มีสีพื้นหลังเป็นสีหลักในภาพ เพื่อให้การสื่อสารความหมายถึงความรู้สึกกว้างเปล่าและมีสีจากแสงหลอดไฟเป็นตัวขับเคลื่อนความรู้สึกให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

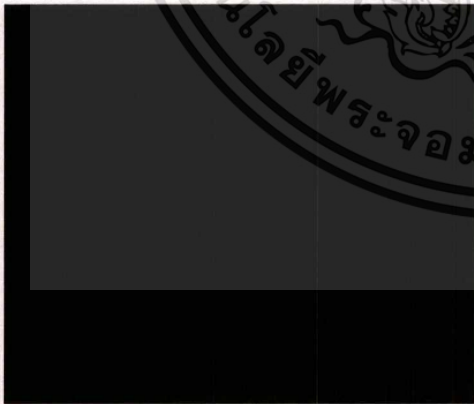
ภาพที่ 4.18 ภาพสีในผลงาน ชั้นที่ 1

บริเวณนี้ คือ จุดที่มีสีชัดเจนที่สุดของภาพ อยู่บริเวณกลางภาพ มีสีแดงสลับสีขาวจากที่กั้นถนนและ สีส้มที่เกิดจากแสงของเสาไฟข้างทาง ทำให้มองเห็นลายละเอียดบนพื้นผิววัตถุได้มากที่สุด และเป็นบริเวณที่เน้นจุดเด่น ที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อสารถึงช่วงเวลา ณ ขณะนั้น

ภาพที่ 4.19 ภาพสีในผลงาน ชั้นที่ 2

สีน้ำตาลที่เกิดจากแสงไฟตัดกับสีของที่กั้นถนน เป็นสีกลางที่ทำให้ภาพนั้นสมดุลและไม่เด่นจนเกินไป

ภาพที่ 4.20 ภาพสีในผลงาน ชั้นที่ 3

ฉากหลังที่เป็นสีดำส่วนใหญ่ เป็นการแสดง ความรู้สึกให้ออกมาตาม แนวความคิดและรูปแบบ เกี่ยวกับการใช้พื้นที่แสดงถึงความรู้สึกกว้างเปล่า อ่างว่าง เคว้งคว้างและ รู้สึกเป็นพื้นที่ที่ไร้ขอบเขตไม่มีที่สิ้นสุด

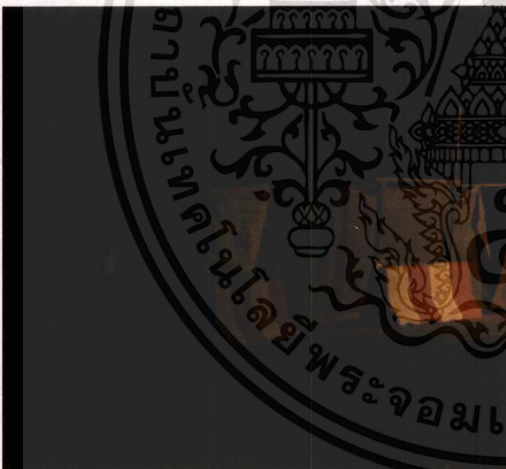
4.2.5 น้ำหนัก และ แสงเงา (Value and Shadows)

น้ำหนัก แสงเงาที่เกิดภายในภาพนั้น เกิดจากแสงที่มาจากเสาไฟเป็นแสงสีส้มและมีเพียงตำแหน่งเดียวในภาพ เพื่อเป็นการเน้นถึงความรู้สึกบรรยากาศในภาพที่ต้องการนำเสนอ

ภาพที่ 4.21 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 1

ส่วนที่ 1 ส่วนที่สว่างที่สุด ทำให้มองเห็นรายละเอียดได้ชัดเจนและมีน้ำหนักที่เกิดจากรอยยับของผ้าให้เกิดมิติและมีปริมาตร

ภาพที่ 4.22 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 2

ส่วนที่ 2 ส่วนที่เป็นมีน้ำหนักกลางเป็นบริเวณที่ไม่ค่อยมีรายละเอียด จนเกือบกลืนหายไปกับพื้นหลัง

ส่วนที่ 3 ส่วนที่เป็นแสงสะท้อนที่เกิดในภาพ แต่จะไม่มีลายละเอียดเป็นเพียงแสงที่เกิดขึ้นเท่านั้น

ภาพที่ 4.23 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 3

ส่วนที่ 4 ส่วนที่มีน้ำหนักเข้มที่สุด คือ น้ำหนักของพื้นหลัง เป็นส่วนเดียวภายในภาพที่ไม่มีลายละเอียดและเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของผลงาน

ภาพที่ 4.24 ภาพน้ำหนักแสงเงาในผลงาน ชั้นที่ 4

บทที่ 5

บทสรุป

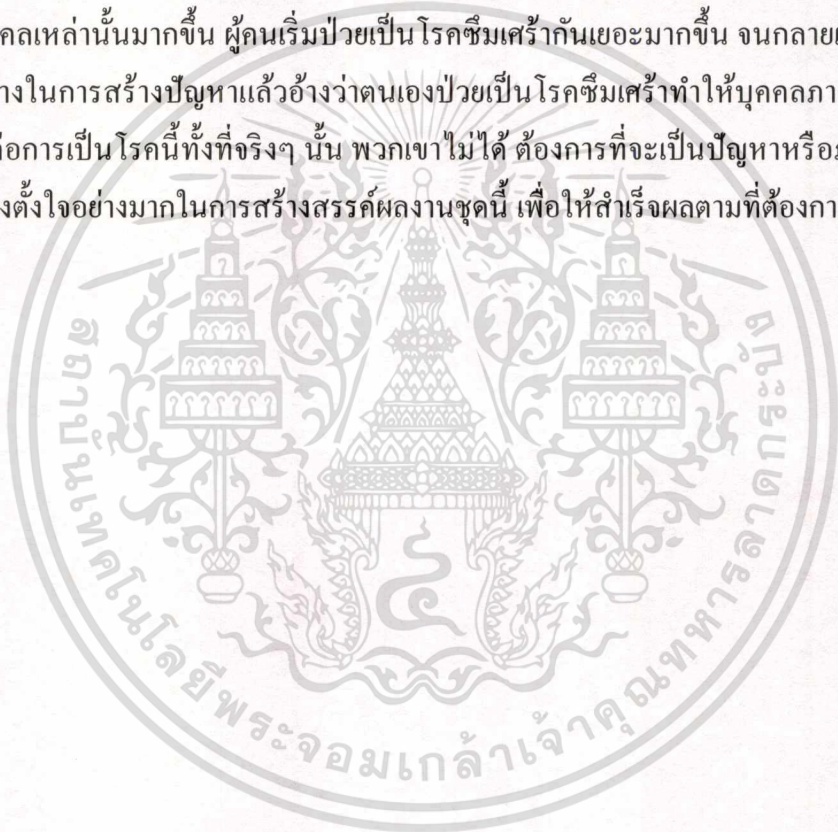
การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ผลงานชื่อ “สภาวะความอ้างว้าง” เกิดจากแนวความคิด เรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจเกี่ยวกับโรคซึมเศร้า นั้น เริ่มจากข่าวการเสียชีวิตของศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ และ ติดตามโดยวิธีการฆ่าตัวตาย ซึ่งสร้างความสะเทือนใจให้ข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก สาเหตุที่เขา ฆ่า ตัวตายนั้น มาจากการเป็นโรคซึมเศร้า ในระยะเวลาใกล้ๆ กัน มีข่าวการเสียชีวิตของ บุคคลที่ ชื่อเสียง อีกหลายคน ด้วยสาเหตุส่วนใหญ่มักเกิดจากการเป็น โรคซึมเศร้า ข้าพเจ้าจึงจัดทำ ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้น เพื่อนำเสนอให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจความเป็นผู้ป่วยโรคซึมเศร้ามากขึ้น โดย นำเสนอผ่านความรู้สึกและมุมมองของตนเอง ด้วยรูปแบบเทคนิคการถ่ายภาพในสถานที่ต่างๆ

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้ศึกษาข้อมูลต่างๆ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ แล้ว ทดลองสร้างสรรค์ผลงานในหลายๆ รูปแบบ เริ่มจากการทดลองเกี่ยวกับการจำลองสถานการณ์ หรือวิธีการฆ่าตัวตายของผู้ที่เป็น โรคซึมเศร้า ด้วยแนวคิดการสร้างเหตุการณ์และ สร้างพื้นที่ การ เสียชีวิตนั้นให้เกิดความสวยงาม แต่พบปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มากพอสมควร ทั้งทาง ด้านรูปแบบของตัวผลงานและ การสร้างสรรค์ผลงานที่ไม่สามารถสื่อความหมายได้เท่าที่ควร อารมณ์ภายในภาพนั้นยังไม่ชัดเจน ไม่สามารถสื่อถึงสิ่งที่ต้องการได้เท่าที่ควร ข้าพเจ้าลองปรับ เปลี่ยนรูปแบบการทำงานเป็นรูปแบบที่ตนเองถนัดมากขึ้น โดยใช้มุมมองของตนเอง นำเสนอ แทน การมองภาพในมุมมองของผู้ที่ป่วย ด้วยการตีความหมายกลับมาที่ตนเอง เนื่องจากข้าพเจ้านั้นเคย ประสบกับเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อจิตใจเป็นอย่างมาก จึงมีความเข้าใจและมีมุมมองต่อ โรคซึมเศร้า คล้ายคลึงกับผู้ที่ยังป่วยพอสมควร ซึ่งยังคงไว้ในแนวคิดเดิม คือ นำเสนอความเป็นโรค ซึมเศร้า จึง หยิบยกเอาสภาวะความอ้างว้างที่เป็นสาเหตุหนึ่งของการเป็นซึมเศร้า ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ทำให้ข้าพเจ้าพบรูปแบบที่เหมาะสมกับตัวผลงานได้ แต่ปัญหาที่ได้พบ คือ กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานที่มีการเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ นั้นมีระยะทางค่อนข้างไกล และ ใช้เวลานานในบาง สถานที่ไม่สามารถเดินทางได้สะดวกในเวลาที่ยาพเจ้าเลิกทำงาน สุดท้ายนี้เนื่องจากการเป็นคน ต่างจังหวัดจำเป็นต้องมาเรียนที่จังหวัดกรุงเทพฯ คนเดียว พบปัญหาจากปัจจัยหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็น เป็นจากการเรียน การใช้ชีวิตที่ต้องมาอยู่คนเดียวและ จากปัญหาที่ประสบกับสภาวะเศร้า นั้น ในช่วงระยะหลังข้าพเจ้าอาการดีขึ้น แต่ก็ยังคงมีความรู้สึกที่แยหหลังเหลืออยู่บ้าง ความรู้สึกเหงา ความอ้างว้าง ความคิดถึงบ้านนั้นมากกว่าปกติ เมื่อต้องอยู่เพียงลำพังคนเดียว ในกลุ่มเพื่อนหรือ สังคมรอบตัว ก็มีอาการซึมเศร้ากันเป็นส่วนมาก ดังนั้นจึงมีความสนใจเริ่มสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ด้วยการถ่ายทอดความรู้สึกหรือ สิ่งที่น่าสนใจของตนเองในการเดินทางของตนเอง ในช่วงเวลา กลางคืน โดยเลือกทำงานในช่วงเวลากลางคืนนั้น เพราะเป็นช่วงเวลาที่คนเราได้ออกอยู่กับตัวเองมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สุดเมื่ออยู่คนเดียวสามารถทบทวน ความรู้สึกที่เกิดขึ้น ทำความเข้าใจในความรู้สึกนั้น ในด้านการทำงานบรรยากาศตอนกลางคืนสามารถสื่ออารมณ์ของภาพได้ชัดเจนที่สุด

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ คือ เข้าใจความรู้สึกตนเองมากขึ้น ได้ทบทวน ปัญหาที่ประสบกับตนเอง เรียนรู้ที่จะแก้ไขหรืออยู่กับปัญหานั้น เข้าใจความเป็น โรคซึมเศร้ามากขึ้น มุมมองต่างๆ ที่ผู้ป่วยมีต่อสังคมภายนอกว่าเป็นอย่างไร ในปัจจุบันความจริงแล้วคนที่ป่วยนั้น ไม่ได้ต่างไปจากคนอื่นเลยแม้แต่น้อยในลักษณะภายนอก แต่ภายในนั้นอาจจะต่างจากบุคคลทั่วไปอยู่พอสมควรและเรียนรู้การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานที่มีการลงมือปฏิบัติปรับเปลี่ยนรูปแบบไปจนสามารถสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมาได้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ข้าพเจ้าหวังว่าผู้ที่เป็นคนปกตินั้นจะเข้าใจความเป็น โรคซึมเศร้ามากขึ้น เพื่อนำเสนอให้ผู้อื่นเข้าใจต่อไปและสนใจใส่ใจบุคคลเหล่านั้นมากขึ้น ผู้คนเริ่มป่วยเป็นโรคซึมเศร้ากันเยอะมากขึ้น จนกลายเป็นโรคที่ใครๆ ก็นำมาอ้างในการสร้างปัญหาแล้วอ้างว่าตนเองป่วยเป็นโรคซึมเศร้าทำให้บุคคลภายนอกมีมุมมองด้านลบต่อการเป็น โรคนี้ทั้งที่จริงๆ นั้น พวกเขาไม่ได้ ต้องการที่จะเป็นปัญหาหรือภาระของสังคม ข้าพเจ้าจึงตั้งใจอย่างมากในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพื่อให้สำเร็จผลตามที่ต้องการ

บรรณานุกรม

จดหมายลาของจางฮยอน วง Shinee . ฉบับภาษาเกาหลี [Online]

เข้าถึงได้จาก : <https://aminoapps.com/c/straykids/page/blog/jonghyuns-goodbye-letter>

(วันที่สืบค้น : 30 มกราคม 2562)

จดหมายลาของจางฮยอน วง Shinee ฉบับแปลภาษาอังกฤษ [Online].

เข้าถึงได้จาก : <https://aminoapps.com/c/straykids/page/blog/jonghyuns-goodbye-letter>

(วันที่สืบค้น : 30 มกราคม 2562)

จดหมายลาของจางฮยอน วง Shinee ฉบับแปลภาษาไทย [Online].

เข้าถึงได้จาก : <https://minimore.com/b/8pmrq/4>

(วันที่สืบค้น : 4 กันยายน 2561)

ศ.นพ.มานิช หล่อตระกูล. 2558. โรคซึมเศร้าโดยละเอียด [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generalknowledge/general/09042014-1017>

(วันที่สืบค้น : 20 มกราคม 2562)

อินทรา เจริญประ. 2561. 3 วันดี 4 วันเศร้า. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์บ้าน.

Andreas Levers. 2018. Andreas Levers. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://andreas-demo.myportfolio.com/work>

(วันที่สืบค้น : 25 พฤศจิกายน 2561)

At Night 3. 2015. Germany [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก : <https://andreas-demo.myportfolio.com/at-night-3>

(วันที่สืบค้น : 25 กุมภาพันธ์ 2562)

At Night 5. Germany [ออนไลน์].

เข้าถึงได้จาก <https://www.behance.net/gallery/46219703/At-Night-5>

(วันที่สืบค้น : 25 กุมภาพันธ์ 2562)

BARUCH SHUKUFUKU. 2017. รวมข้อคิดทางปรัชญาที่ช่วยเยียวยาจิตใจตัวเอง. [ออนไลน์].

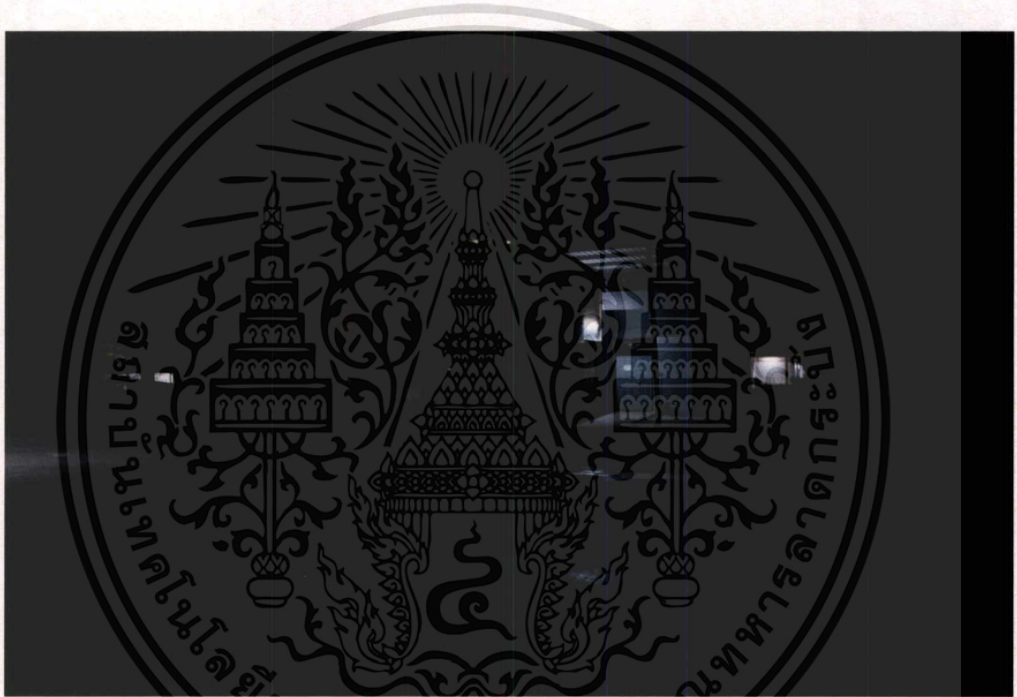
เข้าถึงได้จาก : <https://minimore.com/b/8pmrq>

(วันที่สืบค้น : 4 กันยายน 2561)

ภาพผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

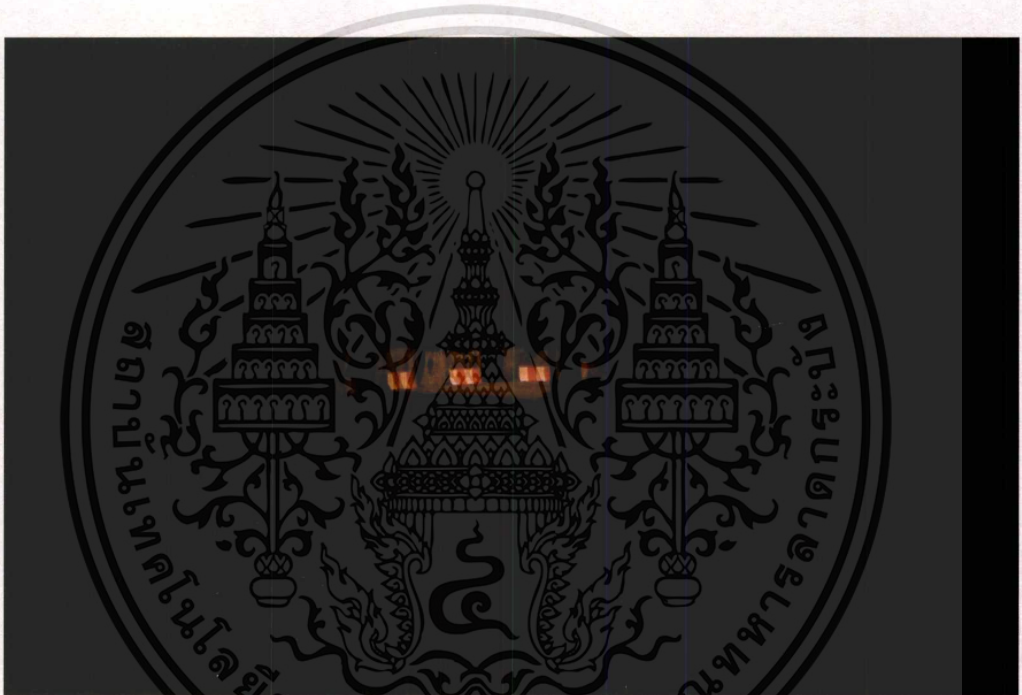
ชื่อผลงาน “สภาวะความอ้างว้าง” ขนาด 59.4x84.1 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

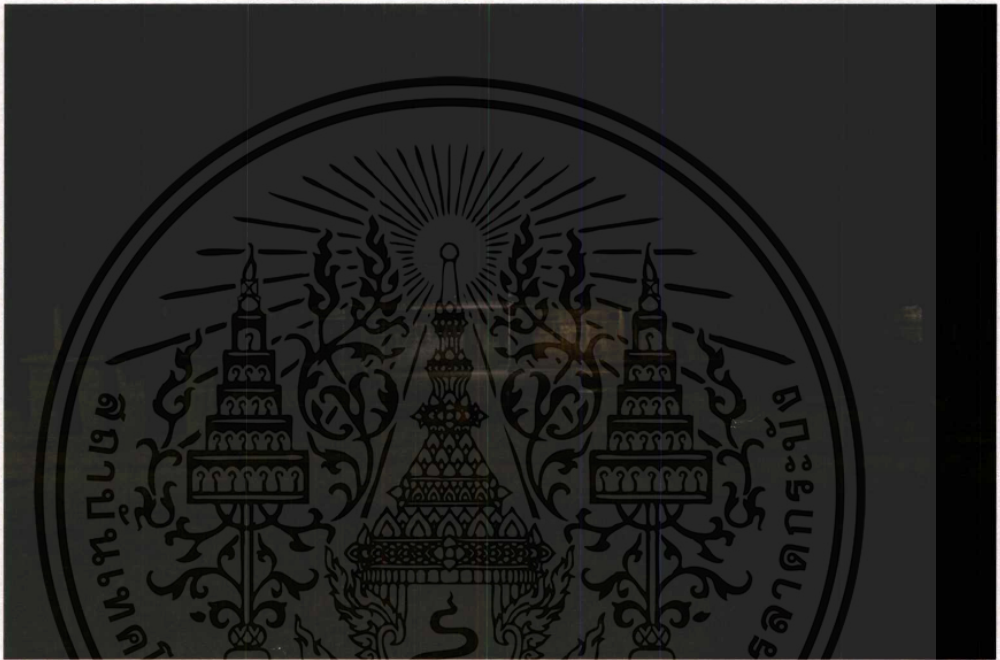
ชื่อผลงาน “สภาวะความอ้างว้าง” ขนาด 59.4x84.1 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน “สภาวะความอ้างว้าง” ขนาด 59.4x84.1 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน “สภาวะความอ้างว้าง” ขนาด 59.4x84.1 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวชญาดา จิวประภัศ
รหัสนักศึกษา	58020450
วัน/เดือน/ปีเกิด	27 กันยายน พ.ศ.2539
ที่อยู่	240 หมู่บ้านแพนด้า ตำบลน้ำซึม อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี 61000
ประวัติการศึกษา	2551 – 2553 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนอุทัยวิทยาคม จังหวัด อุทัยธานี 2555 – 2557 มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกการศึกษาวิทย์ - คณิต โรงเรียนนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ 2558 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาจิตรศิลป์ เอกภาพ พิมพ์ สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประกาศการแสดงผลงาน	2562 นิทรรศการภาพถ่าย “Bangkok(s)” ณ. 6060 Arts Space